

ilerici YURTSEVER gençlik

22 Haziran 1979
Yıl ; 4
Fiat ; 10 TL.

77

DEVRİM ŞEHİTLERİ SİZLER YÜREĞİMİZDE, BAYRAĞIMIZDA, BİLİNCİMİZDE YANAN BİRER ALEVSİNİZ!

ANINIZ UNUTULMAYACAK! HESABINIZ SORULACAK!

İLERİCİ GENÇLER

AYDIN KAMBUROĞLU

ERSAN DEMİREL

SERDAR AKÇAN

NİHAT ÖZYAĞLI

YUSUF ATBAKAN

Emperyalizme teslimiyet politikasına, zamlara ve sıkıyönetime hayır !

CHP ağırlıklı hükümet, IMF, ile imzaladığı belgeyle emperyalizme teslim oldu. Bu, elbette CHP ağırlıklı hükümetin kurulduğundan bu yana izlediği emperyalizme ödün verme, dayatmalarına boyun eğme, tekellerle işbirliği ve NATO'culuk politikasının bir sonucudur. IMF"ye verilen **«niyet mektubu»**nun içeriğinin ısrarla kamuoyundan gizlenmesine rağmen, geçtiğimiz günlerde yapılan devalüasyon, CHP ağırlıklı hükümetin dayatılan bütün koşullar kabul ettiğini gösterdi. % 44 oranındaki devalüasyonun arkasından KİT mallarına yapılan % 100'e varan zamlardan sonra, şimdide özel sektör aynı oranda zam istiyor. Önümüzdeki günlerde zamların zincirleme açıklanacağı ortadadır. Böylece emekçi halk yığınlarının çekilmez haldeki yaşam koşulları daha da ağırlaşacaktır.

Önümüzdeki günlerde 500.000 işçi adına toplu sözleşme görüşmelerinin başlayacağı gözönüne alınırsa, özellikle sınıf sendikalarına karşı yoğunlaştırılan saldırıların nedenlerini daha iyi kavramak olanaklı olur. Sağ sosyal demokrasinin, sendikal hareketi kuyruğuna takma olmazsa bölme, parçalama girişimleri, toplu sözleşme görüşmelerinin yaklaşmasıyla hız kazanıyor. İşçi ücretlerinin kısıtlanması, giderek dondurulması yolundaki çabaların ilki, asgari ücretin 5400 TL olarak tesbit edilmesiyle görüldü. Enflasyon hızının % 60'ı aştığı günümüzde asgari ücretin böylesi gülünç bir rakamda tutulması karşısında toplu sözleşme görüşmelerinde, hükümet, kendi deyimiyle işçilerin **«aşırı istemler»(!)** ileri sürmesinin önüne geçmek için sıkıyönetim koşullarından yararlanmayı ummaktadır. Hatta CHP sağ kanat yöneticileri sıkıyönetimi 26 Haziran'da yeniden uzatabilmek için, geçen uzatma kararında olduğu gibi, CHP grubun da zorlamalara gitmektedir. Emperyalizme uluslararası tekellere teslim olan CHP Sağ kanat yöneticilerinin sıkıyönetimcilik politikasında ısrar etmesi doğal karşılanmaktadır. Ancak, Başbakan Ecevit'in «demokratik sıkıyönetim» demagojisine aldanarak «sıkıyönetimin faşistlere yönelmesi»ni bekleyen kimi «sol» çevrelerin bu tutumlarını sürdürmelerini anlamak zordur. Türkiye işçi sınıfı, Sıkıyönetimin hangi güçlerce dayatıldığını, kimlere yöneleceğini ta baştan açıkladı. Sıkıyönetimin faşistlerce kullanılan bir basamak olacağını vurguladı. 6 aydır yaşanan sıkıyönetim bunu doğruluyor. Hükümeti yıkmaya hazırlanan gerici -faşist güçler, bizzat teslimiyet ve sıkıyönetimcilik politikasından güç alıyorlar. Demirel'in demagojisi başka türlü yorumlanamaz. Ancak, işçi sınıfımız, O'nun en savaşkan, sınıf bilinçli ögeleri, hükümetin sıkıyönetimcilik politikasına karşı **«sıkıyönetimsiz toplu sözleşme»** belgisini haykırmakta, orduyu işçi sınıfının üzerine sürme girişimlerine karşı, sıkıyönetimin kaldırılması için verdiği savaşımı yükseltmekte, «Sıkıyönetim kaldırılmalıdır» belgisi yığınları harekete geçirmektedir.

Hükümet, işçi ücretlerini dondurma yolunda IMF'nin direktiflerini uygulamaya çalışırken, öte yandan taban fiyatlarının düşük tutulması için, geçmiş yıllardaki taban fiyatlarını gerekçe göstererek demagoji yapmakta, % 20'lik, 30'luk taban fiyatı artışlarıyla ade ta üretici köylülerle alay etmektedir.

CHP ağırlıklı hükümetin, emperyalizme daha sıkı bağlanma konusunda gösterdiği **«özveri»**, emperyalist ülkeler temsilcilerince övgüyle karşılanıyor. NATO üyesi ülkelerin Savunma Bakanlarının Lahey'de yaptığı toplantıda Türkiye'ye acil yardım yapılması görüşülürken, Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün, ABD Dışişleri Bakan temsilcisi Cristopher ile biraraya gelerek U-2 casus uçaklarının uçurulması için çalışmaktadırlar.

CHP ağırlıklı hükümetin IMF ile her görüşmesi, Türkeşleri, Demirelleri ve onların arkalarındaki TÜSİAD'çıları ayağa kaldırmakta, demagojilerinin dozunu artırmalarına yolaçmaktadır. Böylece bir yandan hükümetin emperyalizme daha fazla ödün vermesini sağlamaya, hükümeti daha sağ konumlar çekmeye çalışırlarken, öte yan dan hükümeti düşürmek için de her yola başvurmaktadırlar. Türkeşler, Erbakanlar **«10 Hazran'da hükümet düşecek»** diye kesin bir dil kullanırken, elbette bu dili sadece militanlarına «umut» vermek için kullanmıyorlardı. Hükümet içindeki **«truva atları»**na güveniyorlardı. Nitekim **«truva atları»**nın birisi hakkında gensoru açılırken, diğeri hükümetten istifa ettiriliyor du. Gerici Tercüman gazetesinin «Rapor»cusuna göre, AP başları 3 Temmuz'dan önce hükümeti düşürebilmek için çabalarını yoğunlaştırmaktadır. Türk-İş yöneticileriy le yapılan gizli görüşmeler bu çaba ların önemli bir yanıdır. Böylece işçiler, TÜSİAD'çıların hükümeti düşürme eylemlerine ortak edilmek istenmektedir. Türk-İş içindeki ilerici unsurların tepkisi, AP'nin bu planlarını boşa çıkaracaktır. TÜSİAD bildirilerinden sonra, Sabancı'nın **«aklımızı başımıza devşirip sorunları çözecek hükümetler çıkaracağız»** demesiyle birlikte hükümeti düşürme eylemleri hız kazandı. Bu eylemler, bir yanıyla meclis içinde kimi milletvekillerini satın almak ve hükümete güvensizlik oyu vermek biçiminde gelişirken, diğer yanıyla ise kitle kırımları ve terör eylemleri ile faşist tırmanışı artırarak, sıkıyönetim koşullarından da yararlanarak faşist darbe peşinde koşmak biçimin de somutlanıyor.

Kuşkusuz geniş emekçi halk yığınları, en başta Türkiye işçi sınıfı, CHP ağırlıklı hükümetin emperyalizmle bağlanma, iç gericilikle uzlaşma politikasına baştan beri karşı çıkıyor. Ancak emperyalizmin ve içgericiliğin hükümeti devirme girişimlerine karşı da emekçi halkımızı, CHP'li ilerici, yurtsever unsurları, demokratik güçleri uyarıyor. Faşizme geçit vermemek için, ileri demokratik bir erk için, tüm ulusal demokratik güçleri eylem ve cephe birliğine çağırıyor. Bunalımdan devrimci çıkış yolu buradan, cephe birliğinden geçiyor.

YAZ KAMPANYASI İÇİN GÖREV BAŞINA !

Özellikle yüksek öğrenim kurumlarının, faşist saldırılar sonucu, ne zaman tatile gireceği, ne zaman öğrenim yapacağı belli olmamakla birlikte, yaz aylarında genellikle öğrenci hareketi açısından görece bir durgunluğu gözlemlemek olanaklı. Kuşkusuz öğrenim kurumlarının tatile girmesi, öğrenci gençlik hareketinin görece bir durgunluk göstermesi, ilerici öğrenci gençlik hareketinin tatile girmesi demek değildir. Tam tersine, çalışmaların işçi gençlik ve kır gençliği arasında yoğunluk kazanması, öğrenci gençliğe ve genel anlamda gençliğe daha zor ve karmaşık görevler yüklüyor.

Biliyoruz ki, işçi gençliğin gençlik hareketinin önderi olduğu bilimsel gerçeği, İGD'nin kuruluşuyla işlerlik kazandı. 1. Büyük kongre raporunda da belirtildiği gibi İGD üyelerinin yüzde 40,7'sini genç işçiler oluşturuyor. Birçok şube üye ve yöneticilerinin tümü genç işçilerdir. Türkiye gençlik hareketi tarihinde ilk kez İGD'nin işçi gençliği böylesi etkin bir biçimde ilerici gençlik hareketi saflarına çektiğini gururla söyliyebiliriz. İşçi gençliğin gençlik hareketi içinde böylesi bir etkinlik kazanması, aynı zamanda ilerici gençlik hareketinin kalıcılığının, geleceğinin de güvencesidir. Dimitrov'un **«daha çok** işçi genci örgütlemelisiniz» öğüdünü tutarak, emekçi gençlik içerisinde kök salmak için yaz çalışmalarımızın ağırlıklı yönünü fabrikalara, atölyelere yöneltmemiz gerekiyor.

İşçi gençlik arasındaki örgütlenme düzeyine göre kır gençliği örgütlenmesi kuşkusuz çok geridir. Yine kongre raporunda belirtildiği gibi İGD üyeleri içinde kır gençliği yüzde 2 gibi küçük bir oran tutuyor. Elbette bunun maddi nedenleri vardır. Örgütlenmenin geriliği, kırsal alandaki yapısal durumdan kaynaklanmaktadır. **Kongrenin önümüze koyduğu görev ise bellidir: Örgütlenmemizin zayıf olduğu bu alan güçlendirilmelidir.** Bu görev, yaz çalışmalarının diğer ağırlıklı bir yönünü kır gençliğine yöneltmemizi zorunlu kılıyor. Kır gençliğini ilerici gençlik hareketi saflarına çekmek başta geliyor. Bununla birlikte yörenin somut koşullarını dikkate alarak köylü, gençliğin, demokratik halk kooperatiflerinde çalışmalarını yoğunlaştırmaları ve genel köylü örgütlenmesinin gelişmesine katkıda bulunmaları, böylesi bir örgütlenme içinde etkin olarak yer almaları için yönlendirici itici olmak gerekiyor. Kır gençliğinin örgütlenmesi yolunda atacağımız her olumlu adımın en başta işçi-köylü bağlaşıklığının sağlanmasını da hızlandırıcı bir etken olacağını unutmamalıyız.

Hemen belirtelim ki, işçi ve köylü gençlik arasındaki çalışmalarımızda öğrenci gençlik arasındaki çalışmalardan mutlaka farklı biçimler izlenmelidir. Somut koşullara uygun somut çalışma biçimleri bulmak, genç işçi ve köylülerin sorunlarıyla yakından ilgilenmek, kent yaşamından edindiğimiz alışkanlıkları kır gençliğinin yaşamıyla uyumlaştırmak, eğitim düzeylerini dikkate alarak onlara yaklaşım yöntemimizi iyi seçmek gerekir. Onlara yaklaşırken düzeylerini gözönünde tutmalı ama bu düzeylerini en kısa zamanda kendi düzeyimize yükseltmeyi de amaç edinmeliyiz.

Yaz aylarında işçi gençlik ve kır gençliği arasında çalışmanın önemi artarken, diğer bir yanıyla da ilerici gençlerin ideolojik-politik düzeylerinin yükseltilmesi için belirli olanaklar doğuyor. Bu yüzden ilerici gençlik yaz çalışmalarını her yönüyle iyi değerlendirmek durumundadır.

Sınıf savaşımının keskinleştiği burjuvazinin çarpıtma ve saldırılarının yoğunlaştığı günümüzde ilerici gençlik hareketinin kadro ve militanlarının ideolojik-politik düzeylerinin yükseltilmesi bütün çalışmalarımızın ana halkasını oluşturmaktadır.

Türkiye işçi sınıfının Leninci partisinin yaptığı son açıklamada da özellikle vurgulandığı gibi, bugün işçi hareketi için tehlike her zaman olduğu gibi sağdan geliyor. Bu nedenle sağ oportünizme karşı savaş günceldir. Gençlik hareketi, işçi sınıfının Leninci partisinin savaş yolundan yürüdüğüne göre, sağ oportünizme karşı savaşım gençlik hareketi açısından da gündemdedir.

Bununla birlikte gençlik içinde varolan «sol» tehilke de ortadadır. İşçi sınıfının savaş yolunda yürüyoruz. En geniş ilerici, yurtsever, devrimci gençlik kesimlerini bu yola kanalize etmeye çalışıyoruz. Ancak, gençlik içerisinde küçük burjuva devrimcisi «sol» akımların etkisi henüz kırılabilmiş değil. Bu, gençliğin yapısından ve küçük burjuva devrimcisi «sol» akımların öteden beri gençlik içinde belirli bir yer edinebilmesinden kaynaklanıyor. Ama «sol» oportünizme karşı savaşımı daha kararlı biçimde verebilmek için, Komintern'in 2. kongresinde Lenin'in de önemle vurguladığı gibi sağ oportünizme karşı savaşımı gözden kaçırmamak gerekir.

Sağ oportünizme karşı savaşmadan, «sol» oportünizme karşı savaşılamaz. Kuşkusuz gerek sağ, gerekse «sol» oportünizm, ideolojik olarak Marksizm-Leninizm'e eşit derecede yabancı ve düşmandır. Ve her ikisine karşı ilkesel, ardıcıl bir savaş vermek her zaman zorunludur.

Sonuç olarak, yaz çalışmalarının içeriğini üç ana noktada toplamak olanaklı. İşçi gençliğe yönelik çalışmalar, kır gençliğine yönelik çalışmalar ve gençliğin Leninist eğitimi, ideolojik-politik düzeyinin yükseltilmesi. Kuşkusuz yaz çalışmalarından uygulanabilir ve rasyonel bir plan ve program çıkarılmalı ve çalışmalar sürekli denetlenmelidir.

Sessiz Kalınmamalıdır!..

GESTAPO AJANI TÜRKEŞ HEDEF GÖSTERDİ

Faşist MHP Kurultayında gestapo ajanı Türkeş'in yaptığı konuşmada açıkça komünistleri, sosyalistleri, ilericileri hedef göstermesi üzerine kiralık profesyonel katiller vakit geçirmeden saldırıya geçtiler. Kanlı eylemleri için Bakırköy Halkevi'ni hedef seçtiler. 11 Haziran akşamı attıkları bombayla ölüm saçtılar. Üç ilerici genci, İGD'nin üç savaşerini katlettiler.

Daha önce de MHP binasından Halkevini otomatik silahlarla tarıyan faşistler, kanlı bir saldırının hazırlıkları için bu katil yuvasını cephaneliğe çevirdiler. İlerici güçlerin tüm uyarılarına karşın hiç bir önlem alınmaması, faşistlerin kimler tarafından ve nasıl korunduğunu açıkça gözler önüne serdi. Bakırköy savcısının, emniyet kuvvetlerinin desteğiyle ayakta duran MHP'li, ÜGD'li katillerin bu kanlı saldırısının sorumluları bellidir. Türkeş gibi ip kaçkını faşistler ve onlara kol kanat gerenlerle destek verenlerdir.

«Terörün sona erdirileceği»ni, önemli «ipuçları» elde edildiğini söyleyen İçişleri Bakanına soruyoruz. Kanlı saldırılar karşısında ne yapıyorsunuz? «Terörün kaynağına iniyoruz» diyorsunuz. Bu kaynak, açıkça belli değil mi? Herbiri silah deposu, işkencehane olan faşist örgütlerin kapatılması için ne bekliyorsunuz? Yoksa yeteri kadar «ipucu» toplayamadınız mı? Söyledikleriniz eğer halkımızı oyalamak değilse, nedir? Adalet Bakanı açıklama yapmalıdır. Tüm uyarılara rağmen, faşistleri temize çıkarmak için olağanüstü çaba harcayan Bakırköy savcısı Nejat Ülgen, halâ nasıl yerinde tutulabiliyor? İlericilere düşmanlığını her olayda gösteren bu adam orada durdukça, böylesi kanlı saldırıların sorumluları yakalanabilir mi? CHP ağırlıklı hükümete sesleniyoruz. IMF'lere bağlanıp emperyalizme teslim olanlar tekellerle işbirliği yapanlar, içgericilikle uzlaşanlar faşist terör yuvalarının üzerine gidemezler. Halkımıza verdiğiniz sözlerde samimi iseniz, ilerici güçlerin, işçi sınıfının sesine kulak veriniz.

● **NİHAT ÖZYAĞLI 1959 yılında Gaziantep'te doğdu. İlkokuldan sonra Zeytinburnu Akşam Orta Okuluna kayıt oldu. Aynı zamanda Maden-İş'e bağlı Güler Elektronik Fabrikasında işçi olarak çalışıyordu. Orta III'e geçtiği sene ve fabrikadan atıldığı gün, faşistler tarafından katledildi.**

● **YUSUF ATBAKAN 1958 yılında doğdu. İstanbul Tıp Fakültesi öğrencisiydi.**

● **SERDAR AKÇAN 1960 yılında Bergamada doğdu. Orta okuldan sonra kayıt olduğu Sultanahmet Ticaret Lisesine bir süre devam ettikten sonra, okuldan ayrıldı. Nalbur dükkânında işçi olarak çalışıyordu.**

DEMOKRATİK ÖRGÜTLERİN TEPKİSİ...

Bakırköy katliamına demokratik örgütlerin tepkisi sert oldu. Maden-İş, İstanbul Barosu, Halkevleri, TİP İstanbul İl Örgütü, İGD, İLD ve ayrıca İstanbuldaki 13 demokratik kuruluş saldırıyı protesto ederek, faşizme karşı olan güçleri bir kez daha eylem birliğine çağırdılar.

Maden-İş Genel Başkanı Kemal Türkler, hükümeti ve tüm yetkilileri bir kez daha uyarak, MHP'nin kapatılması için derhal harekete geçilmesini istedi. Halkevleri Genel başkanı ve MBK üyesi, senatör Ahmet Yıldız ise, İçişleri Bakanının artık sahte barış çağrıları ve hedef saptırma oyunlarının etkisinde kalmadan şimdiye kadar gereğini yerine getirmediği uyarılara kulak vermesini istedi.

Faşist katillere dokunamayanlar, cenaze töreni yapmak isteyen yüzlerce ilerici gence saldırdı. 322 ilerici genç gözaltına alındı. Dayaktan geçirildi. Ancak terör ve baskıya rağmen, ilerici gençler, cenazelerden birini kaçırarak törenle toprağa verdiler. Bakırköy, Yedikule, Topkapı ve daha birçok yerde yüz lerce kişinin katıldığı kısa süreli eylemler örgütlendi. Binlerce bildiri dağıtıldı. Yüksek okullarda forumlar konuldu. Duvar yazılamaları yapıldı. Bombalı, kurşunlu saldırılarla ilerici gençleri sindireceğini sanan faşist katiller, ne yapsalar Bakırköy'de tutunamayacaklarını anladılar. Söylentilere göre parti binasını, bu katil yuvasını, şimdi Haznedara taşımanın hazırlığını yapıyorlarmış. Ancak ilerici, yurtsever gençlik, emekçi halkımız faşist çetelere Haznedarda da yaşama hakkı tanımayacaktır.

EYLEM BİRLİĞİNE!...

Elbette dökülen bunca kan yerde kalmayacak. Öldürülen her ilerici, yurtsever, devrimci gencin katili MHP'li, ÜGD'li faşistlerden tek tek hesap sorulacaktır. Bunun için en başta anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin, eylem ve cephe birliği yolunda somut adımlar atması, ilerici, yurtsever, devrimci gençliğin demokratik birliğini sağlaması zorunludur. İlerici gençlik, emperyalizme ve faşizme karşı diğer ilerici, yurtsever gençlik örgütleri ile omuz omuza savaşmak istiyor. İlerici, yurtsever, devrimci gençliğin demokratik birliğinin sağlanması için özverili, kararlı, ardıcıl bir politika izliyor. Buna karşın kimi gençlik kesimlerinin son günlerde yoğunlaştırdığı İGD düşmanlığı sadece gericilerin, faşistlerin, maocuların işine yarıyor.

Faşizm tehlikesi günceldir. Bu tehlikeye karşı birleşmek, faşizme geçit vermemek için, geniş gençlik yığınlarını, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği platformuna uyumlu olarak savaş alanlarına çekmek günün görevidir Sıkıyönetimin yeniden uzatılmasının gündeme geldiği, işbirlikçi tekelci burjuvazinin hükümeti düşürmek, faşizme geçit bulmak için saldırı ve provokasyonlarını yoğunlaştırdığı bugünlerde, ilerici, yurtsever, devrimci gençliğin demokratik birliğinin bir an önce oluşturulmasının, savaş arkadaşlığının pekiştirilmesinin önemi ortadadır.

ANILARI YAŞAYACAK!

ERSAN DEMİREL

1963 yılında Lüleburgaz'ın Sakızköyünde doğan Ersan Demirel, emekçi bir ailenin 3 çocuğundan biriydi. Anne ve babası işçi olan Ersan, daha ortaokul sıralarında sömürüye karşı savaşım vermenin gerektiğini kavramış lise öğrencisi iken Türkiye ortaöğrenim gençliğinin örgütlü savaşımında onurlu yerini almış, yiğit, özverili bir militandı. Bir sıra neferiydi. Çevresinde çok sevilen, çalışkan ve örnek bir kişiliği olan Ersan'ı faşistler bilinçli olarak katlettiler.

İstanbul Gaziosmanpaşa'da gelişen, tek gençlik gücü olan ilerici gençleri yıldırmak için saldırdı faşistler. Saldırdı maocu faşistler. Öldürüldü Sinan Hepşen, ama durmadı ilerici gençlik hareketi. Öldürüldü Ersan Demirel, ama durmayacak ilerici hareketi. Faşistlerin, maocuların kafasına vura vura ilerliyor, ilerleyecek! Hiç bir baskı ve terör saldırı durduramıyor ilerici gençleri, durduramayacakta!..

Önümüzdeki sayımızda İstanbul Gaziosmanpaşa'da bir süreden beri tezgahlanan, çeşitli çevrelerden kaynaklanan çok yönlü saldırı ve provokasyonları, saldırılarda yaralanan arkadaşlarımızla yaptığımız söyleşilere yer vererek ayrıntılarıyla açıklayacak, faşist ve maocu saldırganları tek tek teşhir edeceğiz.

MEHMET SEMERCİ

İşçi sınıfımızın savaş eri, ilerici gençlik hareketinin savaşkan militanı Mehmet Semerci'yi geçirdiği bir trafik kazasında yitirdik. Bozyaka'nın ilerici gençliğin demokratik bir mevzisi, kalesi olması için faşistlere ve maoculara karşı savaşımın en önünde yeralan Mehmet Semerci, bugünde aramızda, sıramızdadır. Anısı savaşımımıza ışık tutacaktır.

RIFKI GÜL

İLD ve İGD üyesi, savaşsız-sömürüsüz bir dünyanın, demokratik lise savaşımının etkin savaşçısı, Rıfkı Gül'ü bir kaza sonucu yitirdik. Anısı savaşımımızda yaşayacaktır.

AYDIN KAMBUROĞLU

Faşist Katiller Bursa'da Eğitim Enstitüsü öğrencisi İGD üyesi Demir Yaraşık'tan sonra, yine Eğitim Enstitüsü öğrencisi Aydın Kamburoğlu'nu 14 kurşunla delik-deşik ederek katlettiler. Gestapo ajanı faşist Türkeş'in Bursa'ya gelişinden sonra, özellikle ilerici gençler üzerinde yoğunlaşan saldırılar Aydın'ın katledilmesiyle bitmedi. Faşistler yeni saldırılarını, güvenlik kuvvetlerinin desteğiyle sürdürüyor. Ancak ilerici gençlik bu saldırılardan yılmıyor. Safların dan düşen her savaşçısının yerini binlercesi alıyor. Aydınların savaş bayrağını yükseklerde dalgalandırıyor.

SIKIYÖNETİMCİLER, VALİLER, FAŞİSTLER, EMNİYET MÜDÜRLERİ...

NE YAPSANIZ BOŞUNA!..

İstanbul'da ilerici gençlik bomba ve kurşun yağmuru altında savaşımını sürdürüyor. Son günlerde İGD üzerinde yoğunlaşan faşist baskı ve terör sonucu İstanbul'da dört İGD üyesi öldürüldü, bir çoğu yaralandı, gözaltına alındı. Gaziosmanpaşa'da İGD ve İLD üyesi Ersan Demirel, faşistlerin yaylım ateşi sonucu katledildi. Ortaköy'de, ilericilerin gittiği bir kahve faşistler tarafından bombalandı ve Ortaköy Eğitim Enstitüsü öğrencisi beş ilerici genç ağır yaralandı. Bu saldırı sonucunda bir kız arkadaşımız gözünden sakatlandı. Arkasından Edebiyat Fakültesi öğrencisi ve İGD üyesi bir ilerici genç, Kurtuluş'ta faşistler tarafından bıçakla ağır yaralandı. Ersan Demirel'in öldürülmesinden iki gün sonra, yine Gaziosmanpaşa - Küçükköy'de kahveler kurşun yağmuruna tutuldu. Bu arada Bayrampaşa'da İGD üyesi Emrullah Şahin, açılan yaylım ateşi sonucu ağır yaralandı. 10 Haziran pazar günü, İKD'nin düzenlediği geziye giden ilericilere, trende sataşarak saldırmaya kalkışan, maocu bozmalar, ilerici gençlerin kararlı direnişi sonucu trenden atıldılar. Aynı günün akşamı ise Bostancı tren istasyonunda İGD ve Maden -İş üyesi işçilere saldıran maocu faşistler, iki arkadaşı yaraladılar.

13 Haziran günü de Beşiktaş ve Moda'da İGD'lilerin gittiği kahveleri basmak isteyen maocu bozmaları, ilerici gençlerden gereken yanıtı alarak kaçtılar. İstanbuldaki kız ve erkek yurtlarında İGD'li öğrencilere yönelik saldırılar da yoğunlaşıyor.

Daha önce yakılan, ardından da otomatik silahlarla taranan **İGD Karabük Şubesi**, 5 Haziran Salı günü faşistlerce basılmak istendi. Ancak faşistler, dernekte bulunan üyelerin ve çevre halkının karşı koymasıyla, ellerinde silahları ile kaçmak zorunda kaldılar.

Yine hiç bir faşist saldırgan yakalanamadı. Faşist saldırganları yakalamak için parmağını bile kıpırdatmayan polis, olaydan sonra İGD şubesini basarak iki İGD üyesini gerekçesiz olarak gözaltına aldı. Bu arada derneği basmaya yeltenen faşistlerin tanıklığı ile, bir saat sonra İGD şubesini tekrar basarak, bir yönetim kurulu üyesini de gözaltına aldı. Karabük kaymakamlığı ise, anti-demokratik bir uygulama ile faşist saldırganları «ödüllendirerek», İGD Karabük Şubesini üç ay süre ile kapattı.

İGD Mersin Şubesi, kuruldu-ğundan bugüne gerici-faşist güçlerin ve yerel güvenlik güçlerinin sürekli baskı ve saldırılarına hedef oldu. Kuruluşunu izleyen günlerde, dernek polis tarafından üç kez basılarak arandı. Dernek binası tahrip edildi, eşyalara elkonuldu. 1 Haziran 1978 günü kapatılan İGD Mersin Şubesi Yönetim Kurulu dernekte kitap, Nazım Hikmet posterleri bulundurulduğu gerekçesiyle tutuklandılar. TCY'nın 12. Maddesine aykırı olarak «Komünizm propagandası yapmak suçu»ndan yargılanan yönetim kurulu üyelerinin beraatine karşın, dernek 11 ay kapalı tutuldu. Bu gelişmeleri izleyen günlerde, dernek üyelerinin evi, yasadışı biçimde basılarak zorla arandı. İGD Mersin Şubesi kapalı olduğu halde, duvar yazıları gerekçe gösterilerek gözaltına alınan Yönetim Kurulu üyeleri, 2.5 ay hapis ve 550 lira da para cezasına çarptırıldılar. Yeni bir şube açmak için 11 Nisan 1979 günü Valiliğe yapılan başvuru «eski şubenin yasal olduğu» gerekçesiyle reddedildi. İGD Mersin Şubesi aralıksız sürdürülen çalışmalar ve zorlamalar sonucu açtırıldı. Fakat, 14 Mayıs'ta, olağan kongre için yapılan başvuru, yasal olmayan gerekçelere dayanılarak «geçersiz» kılındı. İGD Mersin şubesi yöneticileri yasal haklarına dayanarak, kongre bildirimini noter aracılığı ile yaptılar ve kongreyi topladılar. Ancak yapılan bildirime karşın, kongrenin yapıldığı salonu basan polisler, derneğin evraklarına elkoydular. Bu arada 27 Mayıs günü kongreye katılmaya gelen iki İGD üyesi karanlık güçler tarafından açılan yaylım ateşi sonucunda ağır yaralandılar. Olayı gerekçe gösteren polis, bu kez İGD üyelerinin evlerini basarak terör estirdi. Yapılması gereken kongre için, 2. başvuru emniyetin yasa tanımaz tavrı yüzünden yine sonuçsuz kaldı. Bu kez de kongre işlemleri savcılık kanalıyla yürütüldü. İGD Mersin şubesi şu anda da yaptığı ve yapacağı çalışmalarının yasal izin işlemlerini, noterlik ve savcılık kanalıyla yürütmek zorunda kalıyor.

Kocaeli ilerici gençliği üzerindeki baskı ve terör daha da yoğunlaşmaktadır. 12 Mart işkencecilerinden, kontrgerillacı Vali İbrahim Vural ve AP'li gerici belediye başkanı elele vererek, demokratik örgütlere ve özellikle İGD'ye karşı baskıyı artırıyorlar. İlk «icraat» olarak KDB'yi kapatan Vali Vural, İzmit'te birbiri ardısıra kurulan 4 İGD şubesini de kapattı. Hemen hemen hiç bir demokratik örgütün açık bırakılmadığı İzmit'te ilân edilmemiş bir «sivil sıkıyönetim» var. Polis ilerici gençlerin toplandığı yerlere sürekli baskınlar yaparak, ilericileri gerekçesiz olarak gözaltına alıyor. 20-30 saat gözaltında tutulan ilerici gençler, baskı ve tehditlerle karşılaşarak, dövülüyorlar, sonra da ifadeleri bile alınmadan bırakılıyorlar. Polisin bu yasadışı baskı ve sindirme «operasyonları» sürekli yineleniyor.

Bursa'da ise İGD'nin yiğit savaşeri, Aydın Kamburoğlu okuduğu Bursa Eğitim Enstitüsüne gitmek üzere durakta otobüs beklerken, faşist katillerin yaylım ateşi sonucu öldürüldü. Aydın Kamburoğlu'nun öldürülmesi, büyük protestolara neden oldu. Faşistlerin bu kanlı cinayetini protesto eden ilerici gençlere saldıran polis, bir çok İGD'liyi gözaltına aldı. Aydın Kamburoğlu'nun katilleri faşistler, olaydan birkaç saat sonra silahları ile yakalandılar ve cinayeti planlı bir biçimde işlediklerini kabul ettiler. Aydın Kamburoğlu için memleketi olan Mustafa Kemal Paşa'da yığınsal bir cenaze töreni yapıldı.

Eskişehir'de de evine gitmekte

olan İGD üyesi Necmin Göçmen silahlı dört faşistin açtığı yaylım ateşi sonucunda ağır yaralandı. Necmin Göçmen'e saldıran faşist lerden birinin Necmi Orak olduğu bilinmesine karşın, faşistlerden hiç biri yakalanmadı.

Diyarbakır ve diğer Doğu illerinde Sıkıyönetim ilân edilmesine karşı çıkan **Van** ilerici gençliği, sivil sıkıyönetim komutanlığına özenen Vali ve Emniyet müdürünün anti-demokratik uygulamalarına hedef oldular. Doğuda sıkıyönetim ilân edilmesini protesto eden Van'lı ilerici gençler, şehrin meydanın da yığınsal bir eylem koydular. İki yüzü aşkın kişinin katıldığı pro - testo gösterisinde, «SIKIYÖNETİ - ME HAYIR!», «SIKIYÖNETİM KALDIRILMALIDIR!» belgileri atıldı. Bu eylemden sonra, Van'ın dört bir yanı pul afiş ve duvar yazılarıyla donatıldı. Bir çok yere de tüm ilerici güçleri sıkıyönetimin kaldırılması için savaşıma çağıran duvar gazeteleri asıldı. İlerici gençliğin bu dev çıkışından korkan gerici güçler, İGD'ye karşı yoğun saldırıya geçtiler. İGD Van şubesini üçüncü kez basan polisler, İGD Van Şube Başkanı ile, İGD Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve İGD Doğu Anadolu Bölge Sekreteri Şefik Tunç'u gözaltına aldılar. Van şube başkanı bir gün sonra bırakıldı. Fakat, sekiz gün gözaltında tutulan Bölge Sekreteri Şefik Tunç gerici güçleri oldukça korkutmuş olacak ki, «Van Sınırları içine girmesi» yasaklanarak, bir kaç sivil polis eşliğinde, Van ili sınırları dışına çıkarılarak «sınırdışı» edildi.

Ordu'da Yeni Mahalle halkını ve ilerici gençliği hedef alan faşist komandolar, İGD üyelerine ve Genel-İş üyesi Belediye işçilerine taş, sopa ve silahlarla saldırdılar. İGD üyesi Erdal Bal'ı taş ve silahlarla ağır yaralayarak komaya soktular. Mahalle halkının ilerici gençliğe sahip çıkması sonucu faşistler Yenimahalleden atıldılar.

Ancak faşistler şimdi de mahalle esnafını ve halkını; ilerici gençleri korudukları için ölümle tehdit etmeye başladılar. Fakat tüm tehditler sökmüyor, mahalle halkı ilerici gençliğin etrafında koruyucu bir çember oluşturuyor, faşistler Yenimahalle'ye giremi - yor.

YORUM

Baskı-Terör çemberi ve görevlerimiz

İGD kurulduğundan buyana sürekli bir baskı ve terör çemberi içine alınmakla birlikte bu baskı ve terör çemberi belirli dönemlerde yoğunlaştırılmaktadır. İçinde bulunduğumuz günlerde böylesine bir yoğunlaşmaya yeniden tanık oluyoruz. Bir ay içerisinde 5 arkadaşımız öldürüldü, onlarca arkadaşımız yaralandı ve sakat kaldı, yüzlercesi gözaltına alındı. İGD Şubeleri birbiri ardına kapatılıyor.

Üzerinde durulması gereken nokta, saldırıların yoğunlaştığı dönemlerde, bu saldırıların çeşitli kanallardan aynı anda yöneltilmesidir. Saldırılar bu kanallardan birisince başlatılır ve diğer kanallar da salvo ateşlerine geçerlerdi. Bu hep böyle olurdu.

İçinde bulunduğumuz günlerde, dört kanaldan birden başlatılan baskı ve terörle karşı karşıyayız. Sıkıyönetimci güçler ve sıkıyönetim Komutanlarına özenen valiler ve emniyet müdürleri İGD şubelerini hiç bir yasal gerekçeye dayanmadan kapatmakta ve İGD üyelerini göz altına almaktadırlar. MHP'li faşistler, bombalarla, kurşunlarla saldırıyorlar, arkadaşlarımızı katlediyorlar, yaralıyorlar. Maocu faşistler ve bozmaları, MHP'li faşistlerden geri kalmıyorlar. Bu saldırılara paralel olarak, bazı küçük burjuva «sol»cuları da son günlerde İGD'ye karşı «dördüncü cephe»yi açtılar. Maocularla kolkola giren bu sorumsuzlar da İGD şubelerine ve üyelerine saldırmaya kendilerinde cesaret bulabildiler. Gerici ve maocu çevrelerin kışkırttığı bu grupların, İGD'ye üç cepheden yöneltilen saldırılara ek olarak «dördüncü cephe»yi açmalarıyla hangi konumlara düştüğü gözler önündedir.

Fakat, daha önceleri olduğu gibi, bu baskı ve terör çemberi de kırılacaktır! Bunun için birim örgütlerine, İGD üyelerine özverili çalışmalar yapmak düşüyor. Her şeyden önce, işçi sınıfının savaş yoluna daha sıkı sarılınmalıdır, uyarılarına kulak verilmelidir. Devrimci uyanıklık arttırılmalıdır. En küçük demokratik mevziler bile savunulmalıdır! Yığınsal çıkışlar elden bırakılmamalıdır. Yığın bağları daha da güçlendirilmelidir. Yaratıcı olunmalıdır. Eylem birliği politikası yükseltilmelidir. Daha önceleri olduğu gibi, gerici-faşist odaklara karşı savaşım başa alınmalıdır. Maocu faşistlerin halk düşmanı yüzü demaske edilmelidir. Küçük burjuva «sol» grupların sorumsuz çıkışları en geniş kitleler içerisinde mahkum edilmelidir.

Görevlerimiz bellidir. Görevler, uğrunda savaşılarak yerine getirilir!

Sınıf sendikalarına yönelen saldırının içyüzü

Şanlı 15 - 16 Haziran Genel Direnişinin 9. yıldönümü tüm yurtta coşkuyla kutlandı. Aradan 9 yıl geçmesine rağmen işçi sınıfımızın bu şanlı direnişi unutulmadı; 15-16 Haziran direnişinin deneyimleri, dersleri tüm sıcaklığıyla yaşıyor. Devrimci coşkusu, onurlu amaçları ve ülkemiz sınıf savaşımındaki tarihsel önemi gözönüne alındığında anlaşılır bir sevdir bu. Çünkü 15-16 Haziran 1970'de, işçi sınıfımız, burjuvazinin ekonomik-demokratik kazanımları yoketme girişimlerine karşı savaş bayrağını dalgalandırıyor, büyük bir yiğitlik ve savaşkanlık örneği göstererek barikatlara çıkıyor ve bu barikatlarda, üç savaşerini, Mehmet Gıdak, Yaşar Yıldırım ve Mustafa Bayram'ı şehit veriyordu. 15-16 Haziran eylemi, egemen güçlerin gelişen işçi ve sendikal hareketi boğmaya yönelik hesaplarını boşa çıkarmış, işçi sınıfı hareketinde ve sendikal savaşımda bir dönüm noktası olmuştur.

Egemen güçler, sendikal hareketi bölme ve sınıf uzlaşmacı konumlara çekme, işçi hareketini güçsüz bırakma girişimlerinden, hiç bir zaman, vazgeçmediler. 15-16 Haziran'da ve daha sonraki dönemlerde tüm çabaları, baskı ve sinsice saldırıları hep bu amaca yönelik oldu. Bu da doğaldır. Çünkü güçsüz, bölük-pörçük bir işçi hareketi, burjuvazinin sömürü ve egemenliğini sürdürebilmesinin biricik güvencesini oluşturur. İşçi sınıfının birliğinin sağlanması ise, burjuvazinin egemenliğinin tehlikeye düşmesi, sömürü düzeninin yok olması demektir. Bunun içindir ki, ülkemizde işçi hareketinin hızla güçlenmesi, 5. Genel Kurul sonrasında DİSK'in sınıf ve kitle sendikacılığı yolunda attığı ileri adımlar, işbirlikçi tekelci burjuvazinin saldırılarının yoğunlaşmasını da beraberinde getirdi. DİSK 6. Genel Kurulu'nun hemen öncesinde hızlandırılan tekelci burjuvazinin bölücü girişimleri, günümüzde iyice su yüzüne çıktı, tehlikeli boyutlara ulaştı. Bu dönemde, işbirlikçi tekelci burjuvazi, gerici basın, Perinçekçi karşı-devrim çetesi ve CHP sağ kanat yöneticileri elele vererek, kaba baskıların yanında yeni, daha sinsi ve içten yıkıcı bir saldırı planı ortaya koyuyorlardı.

Kuşkusuz DİSK içinde girişilen yıkıcı eylemler, sınıf savaşımı tarihinde ilk kez görülen ve yalnızca Türkiye'ye özgü çabalar değildi. Bu gelişmeler Emperyalizmin, uluslararası tekelci sermayenin, sendikaları sınıf uzlaşmacı konumlara çekmek, burjuvaziyle bütünleştirmek için saldırıların bir parçası ve uzantısıdır. Nitekim, aynı zamanda, Fransa, Portekiz ve daha birçok ülkenin işçi hareketine karşı benzer oyunlar sahneye kondu. Sosyal demokrat partilerin ve reformist sendikaların sağ kanat önderleri uluslararası tekelci sermayenin bu senaryosunun baş aktörlüğünü oynamakta hiç gecikmediler.

Çok değil, daha birkaç ay önce Sosyalist Enternasyonal'e üyeliği onaylanan CHP de uluslararası çaptaki bu gelişmelerin dışında kalmadı. CHP sağ kanat yönetimi, hükümetin «Tekellere özveri» politikasını kabul ettirme, «sendikal hareketi kontrol altına alma» amacıyla DİSK'in başındaki sınıf uzlaşmacılarını harekete geçirdi. DİSK yöneticileri «Ekonomik Önlemler Paketi»ne Türk-İş başlarıyla birlikte, Sabancı ve Narinlerle aynı masaya oturarak «evet» dediler. Bununla da kalmadılar, böylesi bir uzlaşmaya, bölücü ve yıkıcı girişimlere kesinlikle karşı çıkan tabandaki işçilerin direncini kırmak için, bölücü eylemlerine yeni bir halka daha eklediler ve başta DİSK'in belkemiği Maden-İş olmak üzere 4 sendikayı ihraç ettiler. Maden-İş, Bank-Sen, Baysen sendikalarının yöneticilerini DİSK üyeliğinden uzaklaştırdılar.

Ne var ki, bu bölücü girişimler karşısında işçi sınıfının birliği sözünü ağızlarından düşürmedikleri halde, işçi sınıfının birliğinden yana olmanın gerektirdiği sorumluluğu ve kararlılığı gösteremeyenler var. Sosyalist partilerin politikası böylesinedir. Bunlar, ya sınıf uzlaşmacılarıyla birlikte olup DİSK'i parçalamak ya da DİSK'in birliğini gerçekleştirmek gibi iki ana yol ayrımı karşısında ikircimli, ortayolcu bir tutum takınıyorlar. Oysa bu iki yol ayrımı karşısında alınacak tavır, yalnız DİSK içindeki gelişmelere karşı takınılacak tavrı değil; aynı zamanda, her politik gücün sınıf savaşımındaki yerini belirler. Böylesi bir soruna ön yargılı ve yararcı yaklaşımlar ise, bu partileri ister istemez sınıf uzlaşmacılarının, sendika yıkıcılarının desteklenmesine iter.

Aynı türden yararcı bir yaklaşım, işçi sınıfının birliğine öteden beri kama sokmaya çalışan «sol» sapık akımlar içinde sözkonusudur. Bu akımlar, şimdi, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, reformistlerin DİSK içindeki bölücü eylemlerinden pay çıkarma çabası içerisindedir. Öyle ki, yıllardır 15-16 Haziran Genel Direnişi'ni «ekonomist bir harekettir», «pasifizmdir» gibi sözlerle karalamak için tüm malzemelerini kullananlar, bugün aynı malzemeleri, şanlı 15-16 Haziran'dan pay çıkartmaya harcıyorlar. Bu ideolojik iflasın, politik tutarsızlığın en iyi göstergelerinden biridir.

Sağ ve «sol» sapmalara karşı ideolojik savaşımı yükseltmek, birliğin güçlendirilmesi, sendika yıkıcılığının yenilgiye uğratılması için güncel bir görev olarak karşımızda duruyor. Bu savaşımda özellikle genç işçilere önemli görevler düşüyor.

İşçi gençler, işçi sınıfının birliği yolunda inatçı, ilkeli bir savaşım yürütelim; gençlik dinamizmini, özverimizi esirgemiyelim!

Yaşasın şanlı 15-16 Haziran Genel Direnişi!

İşçi sınıfının birliği güçlensin!

«Devrimci Yol» Şefleri, Sovyetler Birliğine «Sosyal emperyalist» demeye hazırlanıyor

Perinçekçi maocular ve maocu bozmalar, ilerici gençlik hareketine karşı kışkırtma ve saldırılarını giderek artırırken, **«ortayolcu»** akımları da yanlarına çekmek için büyük özen gösteriyorlar. Maocu yayın organlarında çıkan yazıların önemli bir bölümünün **«ortayolcu»** akımları Türkiye işçi sınıfı hareketine, ilerici yurtsever gençliğe karşı kışkırtmaya yönelik olması rastlantı değildir. Maoculuğun, **«ortayolcu»** akımları kışkırtmada kullandığı temel malzemesi ise anti-Sovyetizm, anti-komünizm silahıdır.

En başta küçük burjuva devrimcisi **«sol»** akımların ideolojik kökenlerinde maocu temellerin önemli bir yer tuttuğunu belirtmek gerekir. Zaten, küçük burjuva devrimcisi **«sol»** akımların ortak bir özelliği; ideolojik kökenlerinin ütopik sosyalizm, anarşizm, troçkizm, maoizm, sosyal-demokrasi, burjuva liberalizmi ve aynı zamanda Marksizm-Leninizm'in çeşitli yorumları gibi en çeşitli fikirlerden oluşan bir kırpıntılar bohçası, eklektik bir düşünce sistemi olması değil midir? Küçük burjuva devrimcisi «sol» akımların beslenme kaynağı olan maoizmin felsefesinin eklektik karakteri gözlerden gizlenebilir mi?

Maoculuğa karşı tavır alamayan **«Devrimci Yol»** şefleri, maocu bozması akımlarla geliştirdikleri eylem birliği çizgisinin bir gereği olarak son günlerde anti-sovyetizm, anti-komünizm silahına daha sıkı sarılmaya başladılar. **«Devrimci Yol»** dergisinin 28. sayısında **«Ortadoğu'da Amerikan ve SSCB politikaları ve Kürt Hareketi»** başlıklı yazıyla **«Devrimci Yol»** şefleri niyetlerini açığa vuruyorlar. Sovyetler Birliği'ne **«sosyal-emperyalist»** demenin hazırlıkları içinde olduklarını gösteriyorlar.. «... **Sovyetler Birliği'nin dünya çapında uyguladığı dış politikasının, ABD'nin ekonomik-siyasi ilişki alanlarını daraltma ve buna karşılık da kendisinin ekonomik-siyasi ilişki alanını genişletme esasına dayalı olduğunu hatırlatmakta yarar vardır. Bu anlayış dünya çapında ABD ile Sovyetler arasındaki bir «nüfuz alanı» mücadelesi olarak ortaya çıkmaktadır».** (Devrimci Yol, sayı: 28 sayfa - 8) Bu tür bir değerlendirmenin yakın zamanda **«gerileyen ABD emperyalizmi, ilerleyen Sovyet sosyal-emperyalizmi»** biçiminde formüle edileceği şimdiden görülmektedir.

«Devrimci Yol» şefleri pratikte maocu bozmaları ile geliştirdikleri işbirliği çizgisini, teorik olarak pekiştirmek için kolları sıvamışlardır. Tutumları, izledikleri **«ortayolculuk»** politikasıyla hızla karşı-devrim bataklığına sürüklendiklerini kanıtlamaktadır. Sovyetler Birliği'nin izlediği politikanın **«devrimci özünün olmadığı»**nı söyleleyenlere, **«Sovyet yanlısı olmak, özünde, kendi başına hiçbir devrimci içeriğe sahip olmayan bir kriter sayılmalıdır.»** (a.g. dergi) diyenlere uluslararası işçi sınıfı hareketinin seçkin evladı Dimitrof yıllar önce şöyle yanıt veriyordu: «... kimin işçi sınıfının ve sosyalizmin **dostu** ve kimin **düşmanı**; kimin demokrasi ve barışın **savunucusu** ve kimin **karşıtı** olduğunun belirlenmesi için, Sovyetler Birliği'ne (yönelik) **tutumdan** başka ve **daha gerçek** ölçüt yoktur ve olamaz. **Kapitalist ülkelerdeki her yönetici kişinin,** her demokratın içtenliğini ve açıklığını kanıtlayan **mihenk taşı,** onların sosyalizmin büyük ülkesi karşısında takındığı tavrıdır.» (**DİMİTROF,** Seçme Eserler, Cilt II sy-52/3) Besbelliki, «Dev-Yol» şefleri, namuslu demokratların konumlarından bile çok gerilere gitmeye hazırlanıyorlar.

Maocu Pekin yönetiminin sosyalist Vietnam'a saldırısını emperyalistlerin ağzını kulanarak anti-sovyetizm propagandası için kullanmaya yeltenen **«Dev-yol»** şefleri bakın ne yumurtluyorlar: **«Sovyetler Birliği'nin tutumundan, halkların kurtuluş mücadeleleri açısından olumlu gelişmeler beklenmemelidir.»** (a.g. dergi) Sovyetler Birliği'nin ulusal kurtuluş savaşı veren halklara sağladığı desteği, **«ağırlıkla ekonomik yarar ilkesi herşeyden önce gelmektedri.»** diye yorumlayarak, Sovyetler Birliği'nin ABD ile **«nüfuz alanı»** yaratmak peşinde koştuğunu ileri sürüyorlar.

7 Eylül 1973'de Cezayir'de yapılan Bloksuz Ülkelerin 4. Konferansı'nda Küba Komünist Partisi Birinci Sekreteri ve Devrimci Hükümetin Başkanı Binbaşı Fidel Kastro, özellikle maocuların Sovyetler Birliği'ne karşı aynı türden saldırılarına yanıt verirken şöyle diyordu: «... **Başkaları tarihin ilk sosyalist devletinin askeri ve ekonomik bir güç haline gelmesinden üzüntü duymaktadırlar. Biz, azgelişmiş ve sömürülen ülkeler bundan üzüntü duymamalıyız. Küba, bunun böyle olmasından sevinç duymaktadır. Ekim Devrimi olmasaydı, emperyalist müdahale ve muhasaraya ilk karşı duran, ardından 20 milyonun ölümü pahasına faşist saldırıyı durduran, ekonomilerini ve teknolojilerini dünya üzerindeki herhangi bir ülkenin tek bir işçisini bile sömürmeden paha biçilmez bir çaba ve kahramanlıkla geliştiren Sovyet halkının ölümsüz yiğitliği olmasaydı** -bütün bunlar olmasaydı- **sömürgeciliğin sonu ve kurtuluşları için mücadele eden halkların lehine dünyada güç dengesi de mümkün olmayacaktı. Bir an için olsa bile Küba'nın Planya Giron gönüllülerini püskürttüğü ve kendini (Amerika) Birleşik Devletlere karşı savunduğu silahların; emperyalist saldırıya karşı duran Arap halklarının ellerindeki silahların; ve kahramanca, muhteşem ve şanlı mücadeleleri sırasında Vietnamlılar tarafından alınan silahların sosyalist ülkelerden, özellikle Sovyetler Birliğinden geldiğini unutmamalıyız.»** (Ürün Dergisi, Sayı: 14)

Devrimciler, politikalarını ilkelerini kitlelerin önüne açık ve somut bir biçimde koyarlar. Bu kitlelere güvenmenin ve devrimci ahlâkın bir gereğidir. «Dev-Yol» şefleri ise başından bu yana Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler konusundaki tavırlarını açık ve net bir biçimde ortaya koyamadılar. Hep hokkabazlığa yuvarlak deyimlerin arkasına sığındılar utangaç maocu teorilere sarıldılar. Çünkü ideolojileri eklekliktir, kitlelere güvenemiyorlar (kendi taraflarına bile). Şimdi her «Dev-Yol» sempatizanı şeflerine şu soruyu açıkça yöneltmelidirler; Sovyetler Birliği «emperyalist» midir yoksa sosyalist midir? Açık ve net yanıt verin! «Ortayolcu» şaklabanlıklara başvurup, hokkabazlık yapmayın!..

MHP'li faşistler

27 Mayıs günlü gazetelerde **«Türkeş Almanya'ya dinlemeye gitti.»** başlıklı küçük bir haber yeraldı. Faşist MHP'nin gestapo ajanı **«başbuğu»**nun her yıl özellikle Mayıs aylarında **F. Almanya'ya «dinlenme-ye»(!)** gittiği bilinmektedir. Faşistler, Türkeş'in bu ziyaretlerini(!) kamuoyundan saklamaya, F. Almanya'da kimlerle görüştüğünü gizlemeye büyük özen gösterirler. Günlük gazeteler, Türkeş'in F. Almanya'da adresi bilinmeyen(!) bir yerde kaldığını belirtiyorlar. Türkeş ise, yaptığı açıklamada **«üç gün müddetle dinlenmek ve dostlarımı görmek üzere Almanya'ya geldim»** diyor. Faşistler ne kadar gizlemeye çabalarlarsa çabalasınlar, halkımız, ilerici güçler, Türkeş'in nazi artıkları ve CİA ajanlarıyla buluşup, görüştüğünü, izleyeceği politikayı onlardan aldıkları taktiklere göre çizdiğini biliyorlar.

MHP FAŞİST BİR PARTİDİR

Cumhuriyet gazetesi yazarı Uğur Mumcu'nun 30 Mayıs günkü «Gözlem»inde MHP ile NPD (nazi artığı Strauss'un partisi) arasındaki işbirliği belgelerle sergileniyor. Uluslararası Af Örgütü'nün Almanya örgütünce yayınlanan belgesel bir yapıttan alınan bu sözler bu iki neo-faşist partinin arasındaki işbirliğini gösteriyor. «**... Türkiye'de partimiz için süregelen söz konusu olumlu gelişmelerin Batı Avrupa'da çalışan ve öğrenim gören soydaşlarımıza intikal ettirilmesi MHP Almanya Yürütme Kurulu Başkanlığının Kemten, Berlin, Hannover, Köln, Münih ve Stutgart otonom seksiyonlarındaki faaliyetlerin hızlandırılması gerekmektedir. Adı geçen kent ve yörelerde, örgütlenme çalışmalarına ağırlık verilerek, öngörülen sonuçlar elde edilebilmesi için NPD ile partimiz arasında kurulan işbirliğinden, onların tecrübe ve yöntemlerinden Genel Merkezce gönderilen talimatlara istinaden yararlanılmalıdır»**. Uğur Mumcu yazısına şöyle devam ediyor: **«Bilindiği gibi, Anayasa Mahkemesi, MHP'ye «Siyasi Partiler Yasasına aykırı olarak yurt dışında parti örgütü açtığı» gerekçesiyle «uyarı» cezası vermiştir. MHP yetkilileri ise, Anayasa Mahkemesi'ne gönderdikleri savunmada, yurt dışında herhangi bir örgütleri bulunmadığını bildirmişlerdi»**. MHP ile NDP arasındaki işbirliği somut belgelerle ortadadır. Hatta, F. Almanya İçişleri Bakanlığı Siyasi İşler Müsteşarı Manhred Von Schoeler, 5 Haziran akşamı F. Almanya Birinci Televizyonu'nun hazırladığı «Monitor» adlı magazin programda, açık bir biçimde «MHP' lilerin F. Almanya için bir tehlike oluşturduklarını» vurgulamıştır. Bu yüzden Anayasa Mahkemesi'nin MHP hakkında açtığı soruşturmanın işlerlik kazanması emekçi halkımızın, demokrasi güçlerinin önde gelen istemidir. Çünkü MHP faşist bir partidir. Faşizm ise, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine göre suçtur.

KAHRAMANMARAŞ KIRIMININ SORUMLUSU MHP VE YAN ÖRGÜTLERİDİR

Gestapo ajanı faşist Türkeş'in F. Almanya'ya yaptığı ziyaretle(!), Kahramanmaraş'ı kana bulayan MHP'li, ÜGD'li profesyonel katillerin sıkıyönetim mahkemesinde duruşmalarının başlaması, MHP Genel İdare Kurulu hakkında savcılıkça soruşturma açılması, en önemlisi MHP'nin 10 Haziran'da yaptığı Kurultay'ı arasında doğrudan bir bağ vardır.

Kahramanmaraş'ı yakıp yıkan, 111 yurttaşı katleden yüzlercesini yaralayıp, sakat bırakan MHP'li, ÜGD'li katiller sürüsünün yargılanmasına Adana Sıkıyönetim Mahkemesi'nde 4 Haziran'da başlandı. Maraş toplu kırımının üzerinden 6 ay geçtikten sonra başlayan davada 330'u idam istemiyle olmak üzere 813 sanık suçlu sandalyesinde yargılanıyor. Adana'da yargılanan katillerin büyük bir bölümü faşist MHP' nin komonda kamplarında eğittiği profesyonel katillerdir. Katillerin elebaşları Türkeşler, Somuncuoğulları ise ellerini kollarını sallayarak dolaşıp, F. Almanyaralara gidip,. CİA ajanları ve nazi artıkları ile birlikte yeni kırım planları hazırlıyorlar. Maraş davasının başlamasından bugüne 15 gün geçti. Gerici-faşist çevrelerin davayı uzatmak için ellerinden geleni yapması, sanık sayısının giderek azalması, ÜGD ve Pol-Bir başkanlarının serbest bırakılması Kahraman maraş kırımının ardındaki MHP ve diğer faşist örgütleri aklamaya hizmet ediyor. Davayı MHP'den, faşist örgütlerden ayrı olarak ele almak, tek tek kişiler üzerinde sonuçlandırmak için bin dereden su getiriliyor. Ancak şurası unutulmamalıdır ki, emekçi halkımızın, işçi sınıfımızın, ilerici güçlerin gözü bu davanın üzerinde, elleri faşist katillerin yakasındadır. Faşist MHP'nin ve yan örgütlerinin, Türkeşlerin bu davadan aklanmasına sessiz kalınmayacaktır. Dökülen kanların hesabı mutlaka sorulacaktır.

PERİNÇEKÇİ MAOCULAR NE YAPSALAR FAŞİSTLERLE İŞBİRLİĞİ YAPTIKLARINI GÖZLERDEN KAÇIRAMAZLAR

Kahramanmaraş davasının Perinçekçi maocularca nasıl kullanıldığı bilinmektedir. Ancak bu dava, aynı zamanda onların gerçek yüzlerini de demaske etti. Perinçekçi maocu faşistler, gerek Kahramanmaraş kırımı öncesinde gerekse sonrasında kopardıkları yaygara ile bir yanıyla faşistlerle işbirliği yaptıklarını gözlerden kaçırmaya çabalarken, öte yanıyla K. Maraş'a yönelik siyasi yatırım planlarını uygulamaya koyuldular. Başkanları Doğu Perinçek'in önümüzdeki dönemde bu ilden seçimlere katılacağı söylentisi, Maraş davasına «müdahil» olarak katılmalarının nedenlerini ortaya koyuyor. Perinçekçi maocular, faşistlerle yaptıkları işbirliğini ne yapsalar gözlerden kaçıramazlar. Nazi artıklarıyla F. Almanya'da kol - kola olanların burada faşistlere karşı imiş gibi yaygara koparması kimseyi kandıramaz. Kaldı ki Türkiye'deki Perinçekçi maocuların da F. Almanyadaki maocular gibi faşistlerle örgütsel işbirliği yolunda nasıl istekli oldukları, bu yolda adımlar attıkları bilinmektedir.

CHP AĞIRLIKLI HÜKÜMET, FAŞİST ÖRGÜTLERİN ÜZERİNE GİTMELİDİR

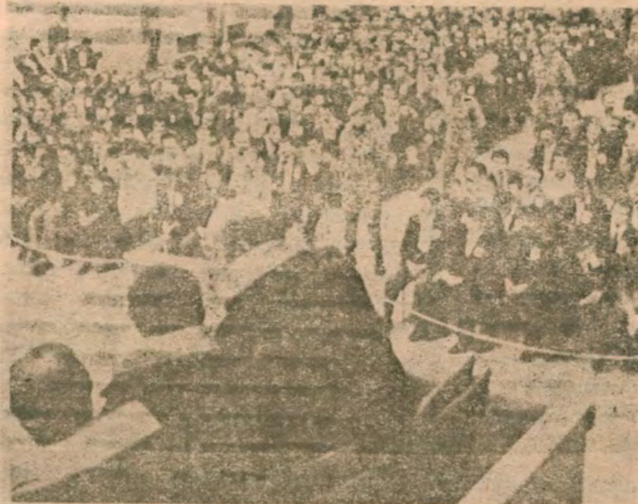
Ankara savcılığı, MHP Genel İdare Kurulu hakkında, **«orduyu yönetime el koymaya kışkırttığı»** için soruşturma açtırdı. MHP Genel İdare Kurulu'nun yargılanmasına Ankara 6. Ağır Ceza Mahkemesinde başlandı. Ankara, İstanbul, Zonguldak savcılıklarınca MHP'nin faşist terör eylemcileri ile ilişkileri beş kez

suçlu sandalyesinde!

Cumhuriyet Başsavcılığı'na ihbar edilmiş, 1978 yılında 14 parti yöneticisi ve 98 parti üyesi hakkında terör eylemleri nedeniyle kovuşturma açılmıştır. (9 Haziran Günlü Cumhuriyet gazetesi)

Faşist MHP'nin suç dosyası bununla sınırlı değildir. Çok daha kabarıktır. Bu sadece üç ildeki suçlarının bir kısmıdır. Yüzlerce faşistin emperyalizmin, CİA'nın ve gerici-faşist karması iktidarların desteğinde sırf terör eylemlerinde kullanılmak üzere komando kamplarında yetiştirildiği, Ülkü Ocakları, Ülkücü Gençlik Derneği, Ülkücü öğretmen, köylü, kadın, teknik eleman vs. gibi derneklerde legal olarak örgütlendiği, ETKO, TİT gibi gizli faşist ocaklarda yuvalandığı, devlet kademelerine yerleştirildiği herkesçe bilinmektedir. Başbakan Ecevit, faşist MHP hakkında 1970 yılında tutulan «gizli» bir raporu açıklarken, saldırı ve öldürme olaylarının arkasında kimlerin olduğunu çok açık biçimde ifade etmiştir. Katillerin elebaşılarının meclis içinde bulunduğunu, onlara dokunamadıklarını söylemiştir. Buna rağmen CHP ağırlıklı hükümet, faşistlerin devlet kadrolarından temizlenmesinde, katillerin yakalanmasında, hesap sorulmasında gösterdiği kararsızlık ve ikircimle faşistleri cesaretlendirmiştir.

Geçtiğimiz günlerde İçişleri Bakanı terörün sona erdirilmesi için önemli «ipuçları» bulduklarını ve «iz» üzerinde olduklarını açıkladı. Bu, CHP ağırlıklı hükümetin iktidar olduğundan bu yana tekrarladığı boş bir söz olmaktan öteye gidemedi. Emekçi halkımız, böylesi kuru laflara kanmıyor. CHP ağırlıklı hükümetin faşist örgütlerin üzerine kararlılıkla gitmesini istiyor. Bunun için CHP'yi desteklediğini söylüyor. CHP ağırlıklı hükümet, bu yolda adım attığı sürece de destekleyeceğini ilan ediyor. Eğer İçişleri Bakanı'nın elinde çok önemli ipuçları varsa bunları vakit geçirmeden kamuoyuna açıklamalıdır. Emekçi halkımız bunca cinayetin sorumlularını içişleri Bakanı'nın ağzından duymak istiyor. Eğer hâlâ «ipucu» toplamakla uğraşılıyorsa halkımız yığınla ipucu, belge veriyor, verecektir de. MHP'nin faşist bir parti olması bile tek başına yeterli bir belgedir. İpin ucunda faşist Türkeşler, Somuncuoğulları, onların baş destekçisi emperyalizm, CİA, uluslararası tekeller ve işbirlikçi tekelci burjuvazi vardır. Kahramanmaraş davasının sanıklarının dayandıkları son noktanın emperyalizm, CİA ve Türkeş gibi gestapo ajanlarının olduğundan kuşku duyulabilir mi?

FAŞİST MHP VE YAN ÖRGÜTLERİ KAPATILMALI - GESTAPO AJANI TÜRKEŞ TUTUKLANMALIDIR. SIKIYÖNETİM KALDIRILMALIDIR

Türkiye işçi sınıfı, emekçi halk yığınları, demokrasi güçleri gizli-açık tüm faşist örgütlerin kapatılması, sorumlularının hesap vermesi için ardıcıl savaşım veriyor. CHP ağırlıklı hükümet, yığınların bu istemine kulak tıkamakla bindiği dalı kesiyor. CHP ağırlıklı hükümet sadece Başbakan Ecevit'in deyimiyle «canlı suç aletleri»ni yakalamakta yetiniyor. Onların da büyük bir bölümünü cezaevlerinde, karakollarda elinden kaçırıyor. Faşist katillerin elebaşılarına dokunamıyor. Faşistlerin baş desteği emperyalizme ödün üstüne ödün veriyor, dayatmalarına boyun eğiyor, tekellerle işbirliği politikasından vazgeçmiyor. İçgericilikle uzlaşıyor. Kararsız, ikircimli tavrıyla Türkeşlere, Yaşar Okuyanlara, Somuncuoğullarına daha yüksek perdeden tehditlerini sürdürme, yakalanan kiralık katillere mahkeme salonlarında «hepinizden hesap soracağız» diye bağırabilme olanağı veriyor.

Günümüzde faşizm tehlikesi günceldir. Geniş halk yığınlarının faşizme karşı olmasına, faşizme karşı savaş isteğiyle dolu olmasına rağmen faşizm tehlikesi artıyor. Bunun nedenlerindn biri CHP ağırlıklı hükümetin kararsız, ikircimli tavrı ise, diğer nedeni anti-faşist güçler arasında somut eylem birliğinin kurulamamış olmasıdır.

Faşist MHP ve yan örgütlerinin kapatılması, Kahramanmaraş davasının faşist örgütlerin yargılanması ve kapatılması davasına dönüştürülmesi için anti-emperyalist, anti-faşist güçler eylem ve cephe birliğini yükseltmelidirler. Anti-faşist, anti-emperyalist güçlerin böylesi ortak bir savaşımda birleşmemeleri için ileri sürcekleri gerekçelerin hiçbir tutarlı yanı yoktur.

Türkiye işçi sınıfı, O'nun Leninci partisi, emekçi halk yığınlarını, ilerici, yurtsever güçleri faşist MHP ve yan örgütlerinin kapatılması, gestapo ajanı Türkeş'in tutuklanması, sıkıyönetimin kaldırılması için eylem birliğine çağırıyor. CHP ağırlıklı hükümetin faşistlerin üzerine kararlılıkla gitmesini istiyor, böylesi adımların sonuna dek savunulacağını söylüyor. Faşist MHP ve yan örgütlerine karşı verilecek savaşımı genişletmek, etkin savaşım biçimleriyle zenginleştirmek tüm demokrasi güçlerinin önünde duran güncel görevdir. Sıkıyönetimin kaldırılması uğrunda verilecek savaşımla faşist örgütlerin kapatılması için verilecek savaşımın içsel bir beraberliği olduğu unutulmamalıdır. Bu savaşımın utkusu ise tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliğinden geçiyor. Başka yol yoktur.

Politeknik Eğitim Nedir?

Geçtiğimiz günlerde Milli Eğitim Bakanlığınca, yeni «Üniversiteler Yasa Tasarısı» hazırlandı. Bu yasa tasarısının bir bölümünde, İ.D.M.M.A. ve devletleştirilen Mühendislik Yüksek Okulları ile üç mühendislik Akademisinin birleştirilerek «İstanbul Politeknik Üniversitesi»ni oluşturacağı ve bu üniversitenin, «...üretimi atelye düzeyinde yöneten, nitelik ve nicelik garantisini sağlayan, daha çok pratik icinde yetismiş uygulayıcı mühendis» tipinde eleman yetiştireceği belirtiliyor. Böylesi bir girisim, politeknik eğitime bilimsel bir açıklık getirmemizi zorunlu kıldı.

Politeknik eğitim, sanıldığı gibi son yıllarda ortaya çıkmış güncel bir sorun değildir. O, daha Marks'ın, Engels'in döneminde ortaya atılmış, Lenin ve Kurpsakya'nın önerileriyle, Sovyetler Birliği'nde gerçek anlamda uygulanmaya başlamış ve bugüne dek güncelliğini korumuştur. 1919 parti programı, 17 yasına kadar olan bütün gençler ve cocuklar icin genel ve politeknik öğrenimi kabul ederken, Lenin «Politeknik ilkesi», her şeyi değil, tersine, modern sanayinin temellerinin bütününü öğretmeyi istemektedir.» diyordu. 1920'lerin başlangıc yılları kosullarında, politeknik eğitimin nasıl verileceği üzerine yöntemsel ve örgütsel öneriler de getiren Lenin, bunları, «bütün toplumsal güclerin politeknik eğitime dahil edilmesi», «bir ölcüde uygun olan her sanayi isletmesinin ve her Sovyet ekonomi biriminin politeknik eğitim icin kullanılması», «gerekli brosürlerin ve cocuklar icin el kitaplarının kaleme alınması» ve «kücük politeknik müzelerin, sergilerin acılması» olarak belirtmisti. Bilimsel-teknolojik devrimin büyük bir ivmeyle hızlanması, üretici güclerin gelisimi ve çağımızın gereksinimleri, politeknik eğitimin (üretimin bütün temel dallarını teorik ve pratik olarak tanıtan eğitim), etki alanını genisletiyor.

Sosyalist âlkelerdeki uygulamalar, politeknik eğitimin gençlere ve ulusal ekonomiye katkısını açıkça ortaya koymaktadır. Bulgaristan'daki «Politeknik İş Okulları»nın amacı, cocuğu üretimin tüm dallarıyla yakınlastırmak, onu teknikle yüzyüze getirmektir. Okulda okuyan cocuk, haftada bir gün fabrikaya gidip çalısmak zorundadır. Bu uygulama, kuramsal bilgilerin pratiğe uygulanmadan bir ise yaramadığını gösteriyor. Cekoslovakya'da, politeknik okullardaki ilkeler, en etkili eğitim ilkeleridir. Buralarda, çağdaş teknoloji ve bilimsel teknikle ilgili kuramsal bilgilerin yanısıra, öğrencilere bazı uygulamalı iş becerileri kazandırılır, onları özgür ve yaratıcı düşünceye yöneltcrek sentezler yapmaları sağlanır, düşünsel ve bedensel etkinlikleri gelistirilir. Sovyetler Birliği'nde öğrencilerin ulusal ekonomiye katkıları, her gecen yıl daha büyük bir önem kazanıyor. Yalnız 1976'da öğrenciler, belge ve patent aldıkları 1300'den fazla bulusun sahibi ya da ortağıydılar ve endüstriye bağlı 30.000'den fazla projeye katıldılar.

Politeknik eğitim, Fransa, Federal Almanya ve Yunanistan gibi kapitalist ülkelerde «daha çok kâr» ilkesine hizmet etmekte, kapsamı tekeller tarafından belirlenmektedir. Bu ülkelerde, kafaları tıka basa dolduran gereksiz bilgilerin verildiği genel eğitimin bir parçası olan politeknik eğitimde, yalnızca patronların gerekli gördükleri öğretilmekte, bilgiler cıkarlar doğrultusunda sınırlandırılmaktadır. Gençlerin, modern sanayinin temellerini kavraması ilkesi gözardı edilmekte, yalnızca, kendisine sunulanı en «ideal» biçimde yapması istenmektedir. Bunun sonucunda, nitelikli genc insan pazarı ve ucuz işgücü doğmaktadır. Kapitalist ülkelerde uygulanan politeknik eğitim, özünün çarpıtılması ve sınıfsal konumu acısından düzene hizmet ediyor. Fakat aynı zamanda, gencleri doğrudan üretime katarak süreçleri tanımalarını sağlaması açısından, önem kazanıyor.

CHP'nin 24. Kurultayı, burjuva politikasının oyunları, dedikodu, kulislerde çevrilen dolaplar açısından tekelci basın yoluyla en ince ayrıntısına dek yansıtıldı. Günlerce cadı kazanları kaynatıldı. Ancak, halkımızın temel özlemi olan ileri demokratik Türkiye doğrultusunda bu kurultayın ne getirip, ne götürdüğünü doğaldır ki tekelci basın yansıtmadı. Kuşkusuz bu görevi ilerici basın yerine getirecektir. İşçi sınıfımız ve ilerici demokratik çevreler, CHP 24. Kurultayını çeşitli yönlerden irdeleyeceklerdir. Biz, ilerici gençliğin yayın organı olarak, gençlik hareketinin geleceği açısından CHP 24. Kurultayı'nı ele almak gereğini duyuyoruz. Demokratik solcu, halktan yana bir parti olduğunu ileri süren ve önemli bir toplumsal gücün desteğini sağlayan bir partinin kurultayları gençlik hareketi açısından elbette önem taşıyacaktır. CHP Genel Başkanı Ecevit'in Kurultayı açış konuşmasında CHP Gençlik Kolları ve gençlik hareketi ile ilgili sözleri ise bunu zorunlu kılmaktadır.

Bilindiği gibi, CHP 24. Kurultayı'ndan bir gün önce de CHP Gençlik Kollarının Kurultayı yapılmıştır. Ancak bu Kurultay'da CHP içindeki sağ sosyal demokrat gruplar tarafından kavga ve döğüş arenasına çevrilmek istenmiştir. «S o l K a n a t»ın desteklediği gençlerin yönetime gelmemesi için olmadık dümenler çevrilmiştir. Hatta bunun için, sağ sosyal demokrat yöneticiler, küçük burjuva devrimcisi «sol» bir grubun militanlarını kullanmaktan çekinmemişlerdir. Kuşkusuz burjuva politikasının bir gereğidir bu.

1972 yılının Mayıs ayında toplanan CHP 5. Olağanüstü Kurultayında, **«İstanbul Kongresine, 1970'te, beni ve Genel Merkeze yandaş olan adayları yuhalatmak için Dev-Genç'i getirtmiş olanlar da, parti içinde beni aşırı solculukla itham edenlerdir»** diye konuşan sayın Ecevit'in ve diğer sağ sosyal demokrat yöneticilerin 1979 yılında CHP Kurultaylarında «sol kanat»ı bastırmak için yine aynı yolun yolcusu küçük burjuva «sol» grubun militanlarını getirtmesi, tarihin ne il-

CHP KURULTAYLARININ ARDINDAN :

Gençliğe ne verdiniz ki, ne istiyorsunuz ?

ginç bir tekrarıdır, değil mi?

Peki, «Dev-Yol»un şeflerine ne demeli? Bir yandan maocu bozması goşist kırması «Halkın Kurtuluşu grubuyla ittifak, diğer yandan CHP'nin sağ sosyal demokrat yöneticileriyle «Sol Kanat»a karşı pazarlık; bir yandan keskin «sol» lafazanlık, diğer yandan Sovyetler Birliği'ne «sosyal-emperyalist» demek için hazırlık!... Bulunduğunuz yeri bir düşünebiliyor musunuz? Kuşkusuz, küçük burjuva dar kafalılığınız bulunduğunuz yeri nesnel olarak görebilmenize engel. Ama biz söyleyelim: Bulunduğunuz yer küçük burjuvazinin çöplüğüdür, bu politikaya devam ederseniz ulaşacağınız yer ise karşı devrimciliğin bataklığı!...

Bu durum, bir yanıyla birbirine karşıt kutupta imiş gibi görünen sağ ve «sol»un diğer yanıyla birleşebileceğini söyleyen Lenin'in eşsiz bir doğrulanmasıdır. Dünya devrimci hareketinin tarihinde sayısız kez örneği görülen sağ ve «sol»un birleşmesinde, Türkiye'den bir örnek daha eklenmiştir. Bunun «onur»u da «Dev-Yol»un şeflerine aittir.

Sağ sosyal demokrat yöneticiler ve küçük burjuva «sol» militanlar «Sol Kanat»ın yönetime gelebilmesini engelleyememişlerdir. Ama egemen çevrelerin pek istedikleri, kongrenin kavga-gürültü arenasına çevrilmesini, gençliğin sorunlarının tartışılmamasını sağlalayabilmişlerdir. Gerçekten de, CHP Gençlik Kollarının son Kurultayında gençliğin ekonomik sosyal, demokratik hakları, üsteleyen emperyalist baskıya, faşist teröre karşı geliştirilmesi gereken gençliğin demokratik eylem birliği üzerinde hemen hemen hiç durulmamıştır. Bunu da bir kalem geçelim. CHP'ne oy veren, destekleyen, sempati duyan binlerce demokratik solcu gencin, gericilerin, faşistlerin, maocu faşistlerin etkisine açık konumdan kurtarılması, faşist teröre karşı yığınsal bir biçimde eylem alanlarına çekilmesi konusunda bile dişe dokunur bir öneri geliştirilememiştir. Böylelikle, sağ sosyal demokrat grupların ve maşaları küçük burjuva «sol» militanların, «Sol Kanat»ı destekleyen gençlere yöneltti̇kleri saldırılar açısından kavgalı-gürültülü, ama diğer yandan «mutad» bir CHP Gençlik Kurultayı daha geride kalmıştır.

«Mutad» diyoruz; çünkü, CHP Gençlik Kolları, başından bu yana parti içerisinde belirli yerleri kapmak, su başlarını tutmak isteyen sağ konumdaki burjuva politikacılarının atlama tahtası olmuştur. Sonuç olarak, CHP Gençlik Kolları, gençlik yığınlarından ve onların savaşımından kopuk, «bizim de Gençlik Kollarımız var» denmek için kurulmuş, adı var kendisi yok bir örgüt durumuna getirilmiştir. Bugün, CHP Gençlik Kolları'nın bırakalım genel gençlik hareketinde CHP'yi destekleyen demokratik solcu gençler arasında bile belirli bir etkisinden söz edilebilir mi? Bu sorunun yanıtı açıktır. Nitekim bu sorunun acı yanıtını gören sayın Ecevit'te CHP 24. Kurultayı'nda **«CHP Gençlik Kolları'nın, parti dışı gençlik içinde yeterince örgütlenmediğini, buna Gençlik Kolları nın ana kademe politika çekişmelerine alet edilmesinin neden olduğunu»** belirtmek zorunda kamlıştır.

CHP Gençlik Kolları'nın «parti dışı gençlik içinde» değil, CHP'li gençler arasında bile «yeterince örgütlenmediğini» belirtmek kaydıyla Ecevit'in saptaması doğrudur. Fakat bu sözlerin ardından hemen şu sorular herkes gibi bizim de aklımıza takılıyor: Peki seçenekleriniz ve önerileriniz nedir sayın Ecevit? Hangi yolu izlemek istiyorsunuz? İlerici gençlik örgütleriyle ilişkileriniz ne olacaktır? Bu soruları, «bunlar bizim kendi işimiz» diye yanıtlayıp geçiştirebilirsiniz, fakat **«gençlik kapanın elinde kalıyor»** diye boyunuzdan büyük sözler söylerseniz biz de zorunlu olarak bu soruları sizlere yöneltmeye hak kazanırız. **Bu sözlerinizle siz, Türkiye'de gençlik hareketi adına bugün ne varsa komünistlerin, sosyalistlerin, ilericilerin özverili çalışmalarına bağlı olduğunu inkâr etmeye kalkışıyorsunuz.**

Peki CHP şimdiye dek gençliğe ne verebilmiştir?

27 yıllık iktidarı boyunca ilerici gençlik örgütlenmesini yasak altına alan, faşistlerin gençlik örgütlenmesini el altından destekleyen CHP'nin o dönemdeki yöneticileridir. Varolabilen gençlik örgütlerinde ilericilerin yönetime gelebilmesini engellemek için «hafiye» denetimi uygulayan CHP yöneticileridir. 1960'lardan sonra gelişen ilerici gençlik örgütlenmesini bölüp-parçalamak isteyen, hatta bunun için aynı örgütlenmelere yönelen CHP'dir. 12 Mart faşizmi döneminde üç yurtsever genç darağacına gönderilirken, ilerici gençler dağlarda, sokaklarda bombalanıp, kurşunlanırken, parlamentonun içine sıkışıp kalanlar, gençleri korumak için tüm gücünü ortaya koymayanlar CHP yöneticileridir. Sizlersiniz... Gençlik kan veriyor. Can veriyor. Yıllardır faşist katiller yüzlerce arkadaşımızı katlederken **«sağa da sola da karşıyız»** diyenler, iktidara ayak bastığınız hal de faşist katillerin karargâhlarının üzerine inatla yürümek istemeyen, böylelikle gençleri faşist katillerin önüne atanlar sizlersiniz. Bütün bunların yanında, faşist teröre karşı gençliğin demokratik eylem birliğinin önüne set çekenler yine sizlersiniz. Ne verdiniz gençliğe, açıkça söyleyin. Gençliğin hangi ekonomik-demokratik-sosyal hakkını savundunuz?

Gençlik adına konuşmaya hiçmi hakkınız yok sayın Ecevit. «Gençlik kapanın elinde» kalmıyor, gençlik çıkarlarının ardıcıl savunucuları nın peşinde yürüyor, gençliğin çıkarlarının en ardıcıl savunucuları ise komünistlerdir.

Gençlik yığınları bugün sahte dostları ile gerçek dostlarını daha iyi ayırdedebiliyor. Gençlik adına birazcık konuşabilmeniz için yönünüzü sağdan sol'a çevirmelisiniz. demokratik eylem birliğinin önüne set çekmemelisiniz. Lâf değil, iş istiyoruz iş!...

«DEV - YOL» Sempatizanlarına Sesleniyoruz :

Ellerinizi Maocuların kanlı ellerinden çekin !

İlerici gençlik yaşamın her alanında kıyasıya bir savaş sürdürüyor. Kanlı faşist katillerin, maocu hainlerin saldırıları anlaşılabilir birşeydir. Ruhlarını emperyalizme satanların, demokrasi savaşımının güçlü bölüğü ilerici gençlere saldırmaları doğaldır. Ama bir de kendilerine devrimciyim diyenlerin giderek sertleşen saldırganlığı sözkonusu. Bu saldırıların başını son günlerde «Halkın Kurtuluşu» bozmaları ile içlidışlı olan «Dev-Yol» şefleri çekiyor. Bilinçli olarak ilerici gençlerle olan ilişkilerini sertleştiriyorlar. «Dev-Yol» şefleri saldırı zincirinin ilk halkasını Ankara'da başlattılar. Ancak saldırıları sonuç vermedi. İGD'nin ne çetin ceviz olduğunu gördüler. İlerici gençliğin kararlı tavrı karşısında geri adım atmak zorunda kaldılar. İkinci büyük saldırıyı İzmir'de başlattılar.

İzmir'de «Dev-Yol» şeflerinin başlattığı saldırılar genişleyerek sürüyor. Karabağlar'da Cumhuriyet Lisesi'ni stenle taradılar. Gazetecilik ve Sosyal Bilimler Fakültelerin de arkadaşlarımıza saldırdılar. Altıağa'da maocu bozmalarla birlikte İGD şubesine saldırdılar. İGD Altındağ Temsilciliği'nde yalnız başlarına olan iki gence işkence ettiler. Boyunlarına tabela asmaya kalktılar.

İstanbul'da Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde ilerici gençlere «ders verme» operasyonu başlatma kararı aldılar. Başkalarına ders vermeye kalkışırlarken çok önemli bir noktayı unutmuşlardı. Cerrahpaşa'da faşist terör çetelerine karşı savaşımda sınıfta kalmışlardı.

«Dev-Yol» taraftarlarını sınıfta bırakan olaylar nasıl gelişti? Bir yıla yakın bir süredir Cerrahpaşa - Aksaray yolu çevresine üslenen faşistlerin tam bir terör havası estirdiği biliniyor. Faşistler bir sömestr boyunca bu yol üzerinde ilerici öğrencilere, asistanlara, hastane personeline saldırdılar. Soygunlar düzenlediler. Saldırılar püskürtüldü, oyunları bozuldu. İlerici gençler faşist terör çetelerine karşı savaşımın ön saflarında yer aldılar. Faşist tuzaklara, ölümü gözealarak göğüs gerdiler. 30 Mayıs günü aynı yoldan yürüyen ilerici gençlere faşistler saldırdı.

Aynı gün faşist çetelere karşı savaşımda yaya kalan «Dev-Yol» taraftarları maocular ve «Kurtuluş» grupları ile anlaşarak İGD'ye karşı «Kutsal İttifak» oluşturdular. Cerrahpaşa Tıp'ta gelişen, güçlenen ilerici gençliğe «ders verme» kararı aldılar. «Dev-Sol» grubu buna yanaşmadı. Ders verme senaryosu Ankara'da, İzmir'de olanların basit bir kopyasıydı. Maocular ilerici gençlere saldıracak, diğerleri maocuların yardımına koşacaklardı. Nurhak olaylarının yıldönümünü kullanarak ilerici gençlere saldıracaklardı. Öyle de oldu. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ilerici-devrimci öğrencilerinin gittiği kahveye dışarıdan bir grup «Halkın Kurtuluşu» maocu bozması geldi. Bildiri dağıtıp konuşmaya başladı. «Halkın Kurtuluşu» maocu bozmaları tek başlarına ilerici gençlere saldırmaya cesaret edemediler. Provokasyon bozuldu. Maocular ağızlarının payını aldılar. Güvendikleri dağlara kar yağdı. Hiç kimse yardımlarına koşmadı, koşamadı. Maocu provokasyonu bahane eden polisler ve jandarmalar kahveyi bastılar. 25'i İGD üyesi, halktan ve tıp öğrencilerinden 40 kişi gözaltına alındı.

Oyunları geri tepen «Kutsal İttifakçılar» daha da saldırganlaştılar. «Dev-Yol»cular bir bildiri yayınladılar. «Kurtuluş» ve «Dev-Sol» cular ise ortak bir bildiri yayınladılar.

Şu iyi bilinmelidir: İGD'yi dışarıda bırakan ve İGD'yi hedef alan eylem birlikleri yıkılmaya mahkûmdur. Bu tür eylem birlikleri İGD'yi değil olsa olsa ilerici gençliği hedef alanları güç duruma düşürür. «Dev-Yol» şefleri bunu çok iyi bilirler. «Dev-Sol» ve «Kurtuluş»'a gelince: Onlar «Dev-Yol»'un başlattığı «ortayolculuk» politikasında ısrar ediyorlar. Kişisel hesapları ne olursa olsun şunu bilmelidirler ki, «orta-yolculuk»un çatırtı sesleri ayyukaya çıkmıştır. «Dev-Yol»'un maocularla kolkola girmesinden çıkaracakları birçok ders vardır.

«HAİN» KİMDİR?

Dev-Yol şeflerinin gerek bildirilerinde, gerek yayın organlarında İGD'ye yöneltikleri suçlamalara gelince: İGD için «hain» diyorlar. Hain kimdir? Hain, yurduna, halkına, işçi sınıfına, dünya işçi sınıfı hareketine ihanet eden demektir. Kimdir hain? Lenin'in ülkesine, sosyalizmin kalesine saldırmayı devlet politikası haline getirenler mi, yoksa Lenin'in aydınlık yolunda yürüyen, Sovyetler Birliği'ni sarsılmaz proletarya enternasyonalizmi bağlarıyla destekleyenler mi? Angola halkının ulusal kurtuluş hareketini arkadan hançerleyenler mi? Dayanışmayı yükseltenler mi? Vietnam Sosyalist Cumhuriyetine saldıranlar mı? Saldırıya karşı çıkanlar mı? Che'nin, Fidel'in ülkesine, Özgürlük Adası'na düşman gözle bakanlar mı? «Küba'ya Evet, Amerikaya Hayır» diyenler mi? Siyonalizme uzlaşan emperyalist uşağı Sedat'la anlaşanlar mı? Filistin ve diğer Arap halklarının haklı savaşımını her koşulda sonuna kadar destekleyenler mi? Şili halkının kasabı Pinoşe ile dostluk kuranlar mı? Şili halkının faşizme karşı savaşımına koşulsuz destek olanlar mı?

Hain kimdir? Emperyalizmin, faşistlerin sadık dostu maoculardır. Onlar işçi sınıfına ihanet etmişlerdir. «Halkın Kurtuluşu» maocu bozmaları ile ittifaka girenler, hainlerin elinden tutanlar İGD'ye nasıl «hain» diyebilirler?

Biz sizlere henüz «hain »demi -

yoruz. Hainlerle kolkola girmenize rağmen «hain» demiyoruz. Çünkü biz, sizler gibi sorumsuz bir biçimde oraya buraya «hain» suçlaması yöneltemeyiz. Fakat maocu hainlerle kolkola girme politikanızı derinleştirirseniz, «hain» damgasını yemekten kurtulamazsınız. İşçi sınıfının ve O'nun yolundan yürüyen ilerici gençliğin «hain» damgasını yiyenler ise kolay kolay iflah olmazlar.

KAPALI KAPILAR ARDINDA BURJUVA POLİTİKACILIĞI YAPANLAR!...

Dev-Yol şefleri bir süredir Halkın Kurtuluşu maocu bozmaları ile kapalı kapılar ardında pazarlık sürdürüyorlar. Burjuva politikacılığı yapıyorlar. Dev-Yol şefleri eğer ideolojilerine, politikalarına, görüşleri ne güveniyorlarsa kapalı kapılar ardında burjuva politikacılığı yapmayı bırakıp, «Halkın Kurtuluşu» ile gerçekleştirmeye çalıştıkları ittifakın içyüzünü, ilkelerini tabanlarına açıklarlar.

İDEOLOJİK OLARAK İFLAS EDENLER!...

Dev-Yol şefleri yayın organlarında açıkça belirtmemelerine rağmen bir çok yerde «İGD'ye karşı ideolojik mücadele bitmiştir. Şimdi fiili mücadele başlamıştır» diyorlar.

«İdeolojik mücadele bitmiştir» demek, biz ideolojik olarak iflas ettik demektir. Ödemiş'te olanlar ilginçtir. İlerici gençlerin «Dev-Yol»'un politikasını, görüşlerini eleştiren seminerine katılan ve hiçbir karşı görüş getiremeyen Dev-Yol taraftarlarının seminer sonrası arkadaşlarımıza saldırması rastlantı mıdır? Yoksa «Dev-Yol»'un ideolojik fukaralığının beklenen bir sonucu mudur? Siz ideolojik savaşımdan kaçabilirsiniz. Biz ideolojik mücadeleyi sonuna kadar sürdüreceğiz.

Sizleri, sizin gibi işçi sınıfının savaş yolunun karşısına çıkanları, gençliğin sahte dostlarını, gençliğin saflarından tamamiyle atıncaya kadar ideolojik savaşımı sürdüreceğiz. «Fiili mücadele»ye gelince! Şimdiye dek, siz de dahil bir çok çevreler İGD'ye karşı «cihat çağrıları» çıkarmıştır ve «fiili mücadele»ye geçmiştir. Fakat yıkılan, dağılan eriyen hep kendileri olmuştur. İGD ise gittikçe gelişen, yığınsallaşan, savaşkan bir örgüt konumuna yükselmiştir. Bunlara rağmen «fiili mücadele»ye geçmek cesaretiniz kalabilmişse, buyrun hodri meydan! Fakat siz zararlı çıkacaksınız! İGD, «sol»da uğraştığınız ve dişinize göre olan diğer gruplara benzemez! İGD, yenilir yutulur bir lokma değildir! Kafanızı kayalara vuracaksınız! Bunun sonucunda yıkılan ise küçük-burjuva tekkeleriniz olacaktır! Aklınızı başınıza toplayın! Maocuların sizleri kışkırttığını görün! Gençliğin eylem birliğini parçalamak ve sizleri yutmak istediklerini bilin!

Biz, ilerici yurtsever, devrimci, demokrat gençliğin eylem birliğinden yanayız. Bu, baştan buyana bizim temel politikamız olarak süregeldi. Ve bunu gerçekleştirmek için ardıcıl olarak savaşım veriyoruz. Fakat bu eylem birliğinde, hainlikleri açık olan maoculara, maocu bozmalara yer yoktur. Emperyalizme, faşizme ve gericiliğe karşı, gençliğin ekonomik, sosyal ve demokratik hakları doğrultusunda, yığınsal savaşımlar temelinde eylem birliği için hazırız. Eğer ideolojinize, politikanıza güveniyorsanız, tabanınızdan korkmuyorsanız haydi eylem birliğine! Aksi taktirde, kapalı kapılar ardında burjuva politikacılığıyla, sorumsuz çıkışlarla, İGD düşmanlığıyla bir yere varamazsınız! Ancak burjuvazinin kucağına yuvarlanırsınız!...

ELEYİCİ EĞİTİM SİSTEMİ VE ÜSS

Emin YILMAZ - ILD Genel Sekreteri

Ortaöğrenimde bir yılı daha geride bıraktık. Bu yıl da, eğitim sistemi, ezberci, çağdışı, üretimden kopuk niteliğiyle öğrencilerin sorunlarına çözüm getirmekten uzaktı.

Oysa, 1978 başında iktidara gelen CHP ağırlıklı hükümetin halkımıza, öğrenci kitlelere verdiği sözler arasında, ortaöğrenim gençliğinin sorunlarına çözüm bulmak da vardı. Ne var ki, bu sözler çabuk unutulup gitti. Örneğin, gerici-faşist içerikli ders kitapları kaldırılmadı. Disiplin yönetmeliği demokratikleştirileceği yerde, içeriği ve uygulaması daha da faşistleştirildi. Meslek liselerinin sorunlarına sözümona çözüm getirici yeni uygulamalara gidildi. Ne var ki, meslek liseliler sanayi kapitalistleri için ucuz işgücü kaynağı olma durumlarını sürdürüyorlar. Bu tür sözümona çözüm ve uygulamaları çoğaltmak olanaklıdır.

Önümüzdeki günlerde liseli gençlerin yaşamlarında «dönüm noktası» oluşturacak, aşılması her öğrenciyi düşündüren bir engel var. Üniversitelerarası Seçme Sınavı! Bu sınav neyi, kimi seçiyor? Liseli gençliğin yetenekli, seçkin beyinlerini mi; yoksa, maddi, kültürel her türlü olanağı emekçi çocuklarından kat kat üstün olanları mı? Üniversite seçme sınavı sonuçlarında, eğitim sistemimizdeki sınıfsal ve bölgesel eşitsizlik ve ayrıcalık açık bir biçimde yansır. Üniversiteye girenlerin yüzde 31'ini yüksek gelirli grupların çocukları oluştururken, işçi çocuklarının oranı ancak yüzde 6.8'dir. İstanbul'da adayların yüzde 25'i kazanırken, Hakkari'de bu oran yüzde 3.3'tür. Bu sınavda engelleri atlayacak, ipi göğüsleyecek olanlar, daha başlangıcından bellidir.

Ülkemizin emperyalizme bağımlı çarpık gelişen kapitalist bir ülke olduğu gibi, liseli gençliğe dayatılan eğitim sistemi de, o ölçüde emperyalizme bağımlı ülkemiz gerçeklerinden uzak, üretimden kopuk ve çarpıktır. ÜSS de bu eğitim sisteminde bir elek rolü oynamaktadır. Ülkemizdeki, eleyici, ayrıcalıklı, çağdışı eğitim sistemi var olduğu sürece, liseli gençliğin önündeki sorunlar kendiliğinden çözümlenemez. Sorunların kısa ve uzun vadede çözümü, tüm ulusal demokratik güçlerin soruna birlikte sahip çıkmaları, eylem ve cephe birliğini gerçekleştirmeleri ile olanaklıdır. Bunun dışında, köklü ve kalıcı çözümlere kavuşabileceğini düşünemeyiz. Çünkü, gerçekten çözümleyici girişimler, ekonomik ve siyasal yapıda köklü değişimleri gerekli kılmaktadır.

ÜSS Spekü

Türkiye'de üniversite seçme sınavının, kapitalist düzenin çarpık eğitim sisteminin sonucu olarak bir kangren haline gelmesi, üniversiteye giremeyenlerin 400 bin gibi büyük bir rakama ulaşması, bir takım çevrelerin bu sorun üzerinde sonu gelmez spekülasyonlara, demagojilere başvurmasına yolaçmaktadır. Bu insanlık düşmanı kapitalist düzenin devam etmesinden yana olan gerici-faşist çevreler, sorunları ya küllemeye çalışıyorlar, ya da sonu gelmez vaadlerle kitleleri uyutma yolunu seçiyorlar. Fakat somut gerçeklerle bu dipsiz vaadler çeliştiğinden, kitleler artık burjuva politikacılarının demagojilerine inanmaz oldular.

CHP'nin sağ sosyal demokrat yöneticileri ise, kapitalizmin bu çarpık eğitim sisteminin gençlik düşmanı yüzünü saklamak için, kapitalizmi kurtaran aslan rolünde, «mektupla Öğretim», «Yaygın Öğretim», «Toplumsal Kalkınmada Gençlik» gibi ütopyalarla kitleleri kandırmaya çalışıyorlar. Fakat, sosyal demokrasinin bu ütopyaları, yaşamın gerçeklerine çarpa çarpa dağılıyor.

Bazı sosyalist çevrelerin ise, gençliğin üniversite seçme sınavı diye bir sorunu varmıymış-yokmuymuş, umurlarında bile değil. Sorunu kapitalizmi suçluyan suya tirit demeçlerle geçiştiriyorlar. Onlar açısından haklı görülebilir; çünkü sosyalistlerimiz(!) devrimle uğraşıyorlar, tek başına «iktidara yürüyor»lar. Gençliğin üniversite seçme sınavıyla uğraşacak zamanları mı var!..

«TEKYOL DEVRİM» HER DERDE DEVADIR!

Maocu bozmaları ve küçük burjuva «sol» gruplar bu konuda ne diyorlar? «Üniversite seçme sınavları kaldırılmalıdır. Tek Yol Devrim» veya «ulusal demokratik halk devrimi!» Ne kadar kolay değil mi? Bravo şu küçük burjuva devrimcilerine doğrusu. Her şeyi ne kadar kolay çözümlüyorlar? Bu, «Tek Yol Devrim» öylesine sihirli bir slogan ki, her şeyi çözüveriyorlar. Aslında başka bir slogan atmaya gerek yok, nasıl olsa «Tek Yol Devrim» bütün sorunları içeriyor. «Tek Yol Devrim» her derde devadır.

Bu işin bir yanı... Bir de diğer yanına bakalım: Sorun ÜSS'nin kaldrılması mıdır, yoksa kapitalist eğitim sisteminin baştan aşağıya değiştirilmesi midir? ÜSS'nin kaldırılması ile üniversiteler ve yüksek okullar sorunu çözümlenecek midir? Sınava giren tüm öğrencilerin okullara girdiklerini düşünelim; okul binaları, öğretim üyeleri, ders araçları, laboratuvarlar, barınma, beslenme sorunları ne olacak? Kapitalist düzende bunların gerçekleşeceğini kabul edelim: Her yıl okullardan mezun olacak yüzbinlerce yüksek okul mezunlarına iş olanakları ne olacak?

Maocu bozmaları ve küçük burjuva «sol» gruplar, «ama biz bunları kastetmedik» diyebilirler. Kapitaist düzende «ÜSS'nin kaldırılmasını» istemenin tek başına bir anlam ifade etmeyeceğini, aksine kitleleri şaşırtmaya, kandırmaya yolaçacağını düşünemiyor musunuz? Üniversiteye giremedikleri için sosyal bir bunalım içerisinde bulunan yüzbinlerce gencin duygularını, özlemlerini sömürmekten utanmıyor musunuz? Bunun devrimcilikle bir ilgisi olmadığını bilmiyor musunuz? Devrimciler attıkları sloganların hangi koşullarda atıldığını, ne gibi sonuçlara yolaçacağını iyi bilmelidirler. Eğer bilmiyorsanız, devrimcilik adına ahkam kesmekten vaggeçin! Yüzünüzdeki «devrimci» maskesini atın! Kitleleri kandırmayın!

SOSYALİST TOPLUMLARDA DA ÜSS VARDIR, AMA NİTELİĞİ BAŞKADIR

Kapitalist düzende gerçekleşemeyecek sloganlar atılmaz değil, atılır. Fakat bu sloganlar, devrimin somut aşamasına uygun sloganlar olmalıdır. Devrimin ilk aşamasında çözemeyeceğimiz, ancak daha ileriki aşamalarda çözebileceğimiz sorunlar ile ilgili sloganları nerede, ne zaman, nasıl çözeceğimizi belirtmeden atarsak, kitleleri kandırmış oluruz. Bu devrimciliğin alfabesidir. Örneğin biz, «eleyici, ayrıcalıklı, eşitsiz eğitime son» belgisini atıyoruz. Bu, sosyalizme açılan ileri demokratik devrimle başlayan ve sosyalizmin üst evrelerine dek uzanan bir süreci kapsamaktadır. Ulusal demokratik eğitim sisteminde, sosyalist halk eğitiminde çözülecek yanları vardır. İşçi sınıfının leninci partisi, devrimimizin ilk aşaması olan ileri demokrasi ile ilgili asgari programını açıklamıştır. Belgilerini buna göre atmaktadır. Ama amacının sosyalizmi kurmak olduğunu da açıklamaktadır. Fakat erki ele egeçirir-geçirmez kapitalizmi tüm sonuçlarıyla birlikte ortadan kaldıracağını, hemen sosyalizmi kuracağını söylemektedir. Çünkü işçi sınıfı savaş yolunu çizerken uluslararası durumu, ülkemizin sosyo-ekonomik, politik yapısını, sınıflararası güç dengesini vb. gözönünde tutmaktadır. Elbette, tüm bunları gözönünde tutmadan, aşamaları atlayıp sınıfsız topluma da ulaşmak mümkündür! Fakat bizim hayalhanemiz küçük burjuvalarınki kadar geniş değil! Ama biz yine de bir çimdik daha atıp onları «güzel» uykularından uyandırmaktan kendimizi alamayacağız!

Maocu bozmalarına ve küçük burjuva «sol» grupların şeflerine, «peki seçenekleriniz nedir, ne öneriyorsunuz» diye soru yöneltsek, yanıt vermek için hemen atılacaklardır: «Tek yol devrim», ya da «ulusal demokratik halk devrimi!» işte ünlü hokkabazların asıl büyük numarası burada başlıyor. Gerçi, «Tek yol devrim» dediklerinde, devrimin hangi aşamasını kastediyorlar bilemiyoruz, ama kabul edelim ki sosyalist aşamayı kabul ediyorlar. Şimdi ikinci sorumuzu soruyoruz: Sosyalist düzende üniversiteye giriş sınavları olacak mıdır, yoksa olmayacak mıdır? Onların mantığı açısından «olmayacaktır». Ama şimdiye kadarki uygulamalar, sosyalist düzende de üniversiteye giriş sınavlarının olacağını gösteriyor. Örneğin, sosyalist toplumu tarihte ilk kez kurmaya başlayan, gelişmiş sosyalist toplumdan, bugün komünizmin madditeknik temellerini atmaya hazırlanan Sovyetler Birliği'nde bile üniversiteye giriş sınavları vardır. Kuşkusuz sosyalist toplumda, üniversiteye giriş sınavlarının niteliği işlevi değişmektedir. Sosyalist toplumda üniversiteye giriş sınavları, kapitalist toplumlardaki gibi eleyici, ayrı-

latörleri...

calıklı, yığılmacı, plansız ,eşitsiz değildir. En başta sömürünün her türüne son verilmiştir. Özel mülkiyet kaldırılmıştır. Eğitim baştan aşağı yeniden düzenlenmiştir. Eğitime burjuvazi değil, işçi sınıfının erki yön vermektedir. Sömürüye, ezgiye ayrımcılığa, militarizme, gericiliğe dayanan tüm propoganda yasaklanmıştır. Okuma-yazma bilmemezlik ortadan kaldırılmıştır. Belirli bir yaşa kadar tüm çocuklara öğretim zorunlu, parasız ve eşittir. Örneğin Sovyetler Birliği'nde 8 yıllık zorunlu öğretimden, 10 yıllık zorunlu ortaöğretime geçiş başlamıştır ve büyük ölçüde başarılmıştır. Herkese yüksek öğrenim hakkı tanınmıştır. Ama bu, herkesin zorunlu olarak yüksek öğretimden geçeceği demek değildir. Çünkü bu, toplumun üretici güçlerinin gelişim düzeyine, kafa emeği ile kol emeğinin arasındaki farklılığın giderilmesine doğrudan bağlı bir sorundur.

ÜSS'Yİ KALDIRABİLİRLER, AMA NASIL?

Tüm bunları, genel çizgileriyle ve biraz da birbirinden kopuk olarak niye anlatıyoruz? Besbelli ki, maocu bozmaların ve küçük burjuva «sol» devrimcilerin yanıtları hemen hazırdır: Sovyetler Birliği «Sosyal emperyalisttir», ya da revizyonisttir» diye!.. Bu saldırının temelsizliği, burjuva özü ve alçaklığı bizim açımızdan açıktır

Belki de bu laf hokkabazları, «biz başka bir sosyalizm kuracağız, ÜSS'yide kaldıracağız(!)» diyeceklerdir, yine hokkabaz numaralarına başvuracaklardır. Ne varki, bu «iddia»da özellikle küçük burjuva «sol»cuları yaya kalacaklardır. Çünkü böyle bir sosyalizm dünyaya ne geldi, ne de gelecektir. Günümüzdeki reel sosyalizmden başka «sosyalizm» yoktur. Ama okyanuslarda, keşfedilmemiş, «hayırsız bir ada»da Robenson Cruze vari bir «sosyalizm» kurmak istiyorlar - sa, biz, onlara sadece «yolunuz açık olsun» diyebiliriz.

Maocu kalpazanların bu konudaki, «talih»leri ise küçük burjuva «sol»cularına göre birazcık daha açık! Çünkü onlar «ÜSS'nin kaldırıldığı» bir düzenin örneğini verdiler. «2.5 milyon insan şimdilik bize yeter» diyerek, 9 milyonluk Kampuçia'da 3 milyon insanı katlettiler. Toplu kırımlarla, canlı canlı insanları toprağın altına gömdüler. Aydınları, teknik elemanları, okuma-yazma bilenleri katlettiler. Bugün Kampuçia.da sadece 6 doktor var! Doğumu yasak ettiler. Bugün Kampuçia'da 4 yaşından küçük çocuk yok. Tüm ev eşyalarına el koydular. Bugün Kampuçia dost ülkelerden en fazla çatal, kaşık, bardak türünden mutfak eşyaları yardımı istiyor. İşte maocu kalpazanlar ÜSS'yi böyle ortadan kaldırdılar.

Biz ÜSS'nin ne savunucusuyuz, ne de onun üzerinde sahte umutlar yaratarak, gençliği aldatmak, kandırmak peşinde koşuyoruz. Gençliğin ekonomik, politik, sosyal haklarının gerçek savunucuları olmanın sorumluluğu ile hareket ediyoruz.

Kapitalist düzende demokratik eğitim reformları için verilen savaşı ulusal demokratik eğitim ve sosyalist halk eğitim ereğine bağlıyoruz. Eğitim sorununun çözümünü sosyalist devrimin utkusuna değin sürecek bir süreç içinde ele alıyoruz. Bu süreç içerisinde kimi sorunların kapitalizm koşullarında, kimilerinin savaşım boyunca, kimilerinin devrimin demokratik aşamasında yani ulusal demokratik eğitim ile birlikte, kimilerinin sosyalizmde, yani sosyalist halk eğitiminin işlemeye başlamasıyla çözümleneceğini söyleyen Lenin'in görüşlerinden hareket ediyoruz.

Bu geniş perspektif içerisinde kısa erimli önerilerimiz nelerdir? Kısa erimli istemlerimiz, üniversiteye giremeyen yüzbinlerce gencin sorunlarının belirli ve sınırlı ölçüde düzelmesini sağlamaya yöneliktir. Bu da yeni yeni yüksek okulların açılmasından, mevcut yüksek okulların eğitim düzeylerinin yükseltilmesinden geçmektedir. Bu sözlerimiz «mektupla öğrenim», «Yay-Kur» gibi sonu olmayan maceraları onaylamamız anlamına gelmiyor.

Biz sadece kısa erimli önerilerle kendimizi sınırlamıyoruz. Kısa erimli çözümlerin sorunu hafifleteceğini, ancak köklü çözümün sosyalizme açılan ileri demokratik erkte, sosyalizmde gerçekleşeceğini savunuyoruz. Sosyalizm nihai ereğimizdir. Reel sosyalizmin deneyimleri, özellikle demokratik aşamasında gerçekleşenler, uzun erimli hedefleri belirlememizde yol gösterici oluyor. Ancak yolumuzu işçi sınıfımızın öncü örgütünün görüşleri aydınlatıyor. İşçi sınıfımızın leninci partisinin asgari programı, devrimin demokratik aşamasının görevlerini ve gerçekleştirme hedeflerini belirlemiştir. Bu hedefler içerisinde ulusal demokratik eğitim önemli bir bölümü oluşturmaktadır Bu bölümün ilk satırlarında şöyle deniliyor:

«Halk eğitimi, orta ve yüksek okullar, üniversiteler halk çocuklarına açık ve parasız olmalıdır. Halk çocuklarına geniş burs sistemi uygulanmalıdır. Pedagoji, teknik ve bilim kadroları sayıca arttırılması...»

Bu sözler yeni tipte bir eğitimin temellerini açıklıyor Ulusal demokratik eğitimle birlikte, kapitalist eğitim sisteminin baştan aşağı değişeceği üniversitelerin, yüksek okulların tüm okullarla birlikte halk çocuklarına açılacağı. Yeni ve ileri bir aşamanın göstergesi olan üniversitelerin halk çocuklarına açılması, herkesin üniversiteye gireceği anlamına gelmiyor. Ancak ulusal demokratik eğitimle birlikte ÜSS'nin eleyici, ayrıcalıklı nitelikleri ortadan kaldırılacaktır, eşit yeteneklerin yarışı haline gelecektir. Elbette sorun sadece sınavın niteliğinin değişmesi değildir. Sömürücü sınıfların egemenliğine son verildiği, halkın kendisi için eğitim görme olanaklarına kavuşmasıdır.

Biz elbette ki sadece ülkemizin değil, tüm insanların yüksek öğretimden geçmesini isteriz, istiyoruz da ve bu perspektifte yürüyoruz. Ne var ki, herşey gibi eğitim de toplumsal gelişme yasalarına bağlıdır. Eğitim gereksinimlerinin karşılanma düzeyi; ekonomik ve sosyal yapının durumuna, üretici güçlerin gelişme düzeyine, ekonominin gereksinimlerine göre belirlenmek tedir. Ulusal demokratik eğitimde de yüksek öğrenim görme bu kıstaslara, ekonomi planlamasının gereksinimlerine göre belirlenecektir.

Lenin'in Yapıtları Nasıl Okunmalıdır?

Dünya gençliğinin ölümsüz öğretmeni Lenin'in doğumunun 110. yılına hazırlık çerçevesinde, İYG, geçen sayıdan başlamak üzere «Lenin'in Yapıtlarını Oku!» kampanyası açmıştır. Bu kampanyanın ana amacı, gençliğin leninist eğitimi doğrultusunda Lenin'in yapıtlarının gençlik kitleleri içerisinde okunması ve özümsenmesine yığınsal bir boyut kazandırmaktır. Geçen sayımızda, bu amaçla, Lenin'in yapıtlarının okunmasının günümüzdeki önemi üzerinde durmuştuk. Bu sayıda, Lenin'in yapıtlarının nasıl okunması gerektiği konusunda bazı önerilerde bulunacağız. Önümüzdeki sayıdan itibaren Lenin'in yapıtlarını tek tek ele alacağız ve bazı sorunları Lenin'in düşünceleri açısından irdelemeye çalışacağız.

Hemen şunu kaydetmek gerekir ki, Lenin'in yapıtlarını incelemek, çağdaş sorunlarla ilgili yeni yapıtların okunmasını dıştalamaz. Ancak, ideolojik çalışmamızda temel ve belirleyici olan Marksçı-Leninci klasikleri okumaktır. Ancak biz, gerçekleşebilir hedefleri içermesi ilkesini gözeterek, kampanyamızın belgisi olarak, «Lenin'in Yapıtlarını Oku!» belgisini seçtik. Çağımızın Marksizmi olan Leninizmi incelemek, Marks ve Engels'in yapıtlarının okunmayacağı anlamına gelmez.

«Lenin'in yapıtları nasıl okunmalıdır» sorusu kitleler içerisinde yaygın, yaygın olduğu kadar önemli bir sorun olarak ortaya çıkmaktadır. Yaygındır; çünkü, bugün Marksçı-Leninci öğretiyi kabul eden ve ona sempati duyan geniş bir gençlik kitlesi vardır. Ne var ki, sözkonusu gençlik kitlesinin büyük bir çoğunluğu, Lenin'in yapıtlarının nasıl okunması gerektiği konusunda net bir görüşe sahip değildir. Genellikle Lenin'in dilimize çevrilen yapıtları alınır. Kimileri düzenli ve sistemli bir biçimde okumakla birlikte ,çoğunlukla düzensiz veya sistemsiz olarak okunur- veya hiç okunmaz. En önemlisi, Lenin'i okuma alışkanlığı gençlik kitleleri arasında yeterince oturmamıştır.

Sonuç olarak ortaya çıkan gerçek şudur ki; Lenin'in yapıtlarını okumak sorunu en başta bir yöntem sorunu olarak karşımıza çıkmaktadır.

Lenin'in yapıtlarını okuma sorunu aynı zamanda önemlidir; çünkü, sözkonusu olan herhangi bir yapıtı okumak değildir. Bugün dünyamızın en yığınsal, en etkin akımı, çağımızın Marksizmi olan Leninizmi incelemek sorunudur. Ayrıca, Lenin'in yapıtlarının Türkiye'deki yetersiz ve sistematize edilmemiş çevirileri de dikkate alınırsa, konunun önemi daha da artar.

Leninizmi öğrenmek, herşeyden önce bir yöntem sorunudur dedik. Günümüzde bu yöntem, bir bilim olarak gelişmiştir. Marksçı-Leninci yöntem bilim (metedoloji). Marksçı-Leninci öğretiye üç ana açıdan yaklaşabileceğimizi belirtmektedir: Felsefe (Diyalektik ve Tarihsel Materyalizm), Ekonomi - Politik (Kapitalizm ve Sosyalizm), ve Bilimsel Komünizm. Marksçı-Leninci düşüncenin bu üç ana bileşeni konusunda belirli bir bilgiye sahip olmadan Lenin'in yapıtlarını okumaya kalkışmak, temeli olmadan çatıyı kurmak anlamına gelir. Hiç olmaz demiyoruz, ama Marksçı - Leninci yöntembilim açısından iyi bir yöntem olarak önerilemez. Bu nedenle, «Lenin'in Yapıtların Oku» belgisini başa alırken, Marksçı-Leninci öğretinin üç ana parçası konusunda genel bir bilgiye sahip olunduğu noktasından hareket ediyoruz.

Ama Lenin'in yapıtlarını hangi sıraya göre okumak gerekir? Lenin'in Toplu Yapıtları'nın 45 ciltte toplandığını, bunun sayısız kitap, broşür, makale, mektup ve notlardan oluştuğunu dikkate alırsak sorunun önemi daha iyi anlaşılır.

Marksçı-Leninci öğretiye yaklaşım açısından bilimsel yöntem olarak Lenin'in yapıtlarının, Marksçı-Leninci düşüncenin üç ana bileşeni temelinde okunması en iyi, en anlaşılabilir ve en sistematik yöntem olarak izlenebilir. Bunun için, üç ana bileşen ile ilgili olarak aşağıda vereceğimiz kitaplardan birisini izleyerek, konuların gelişimine göre Lenin'in ilgili yapıtlarını ve yazılarını okumak gerekir.

Felsefe:

— Diyalektik ve Tarihsel Materyalizmin Alfabesi (Sol Yayınları)

— Diyalektik Maddecilik (Konuk Yayınları)

— Diyalektik ve Tarihsel Materyalizm (Bilim Yayınları)

— Felsefenin İlkeleri 1-2 (Yar Yayınları)

Ekonomi - Politik :

— Kapitalizmin Ekonomi - Politiği (Bilim Yayınları)

— Sosyalizmin Ekonomi - Politiği (Sol Yayınları)

— Nikitin, Ekonomi - Politik (Kapitalizmin ve Sosyalizmin Ekonomi-Politiği birarada Sol Yayınları)

Bilimsel Komünizm:

— Bilimsel Komünizm (Afanasyev - Kızılırmak Yayınevi)

Ne var ki, bu bilimsel yöntemin Türkiye günceli açısından önemli bir eksikliği vardır. Lenin'in yapıtları, sözkonusu üç alanla ilgili konuların gelişimine göre bir ayırıma tabi tutulmamıştır ve böyle bir liste Türkçe'de yayınlanmamıştır. Her ne kadar, yukarıda listesini verdiğimiz kitaplarda konular geliştirilirken Lenin'in o konuyla ilgili yazılarına bazı atıflar yapılmakta ve dipnotlar olmakla birlikte, bu, Lenin'in ilgili tüm yazılarını kap-

LENİN'İN YAPITLARINI OKU !

samamaktadır. Bu açıdan, okuyucular büyük bir güçlükle karşılaşacaklardır. Biz, böyle bir listeyi elde ettiğimizde okuyucularımıza sunmayı bir görev olarak kabul ediyoruz.

Lenin'in yapıtlarını okumanın diğer bir yöntemi, tarihsel yazılış sırasına göre okumak olabilir. Ancak, Toplu Yapıtlar'ın henüz Türkçe'ye kazandırılamaması burada bir engel olarak karşımıza çıkıyor. Fakat Ponomaryov'un «SBKP Tarihi» (Bilim Yayınları) ve «Lenin; Resimli kısa biyografi» (Konuk Yayınları) kitapları izlenerek Lenin-in yapıtlarının bazılarını tarihsel yazılış sırasına göre okumak mümkündür.

Diğer bir yöntem; belirli ve sınırlı konular açısından Lenin'in yapıtlarını okumaktır. Bu yöntem, daha çok araştırmacılar veya belirli bir konuda daha çok derinleşmek, bilgi sahibi olmak isteyenler için geçerlidir .

Tüm bunların dışında, Lenin'in yapıtları, belirli bir sırayı izlemeden, ilgimize göre, tek tek de okunabilir. Fakat belirli bir yöntemi izlemek kuşkusuz daha yararlıdır. Ama belirli bir yönteme göre okuyacağım deyip, hiç okumamaktansa, sıra izlemeden tek tek okumak daha iyidir. Karar verip de harekete geçmemek kadar kötü bir şey olamaz.

Ayrıca, Lenin'in yapıtları hakkında genel bir bilgiye sahip bulunanlar, sıraya göre ya da sırasız daha önce belli başlı bazı yapıtları okumuş olanlar da belirli bir sırayı izlemeden ilgilerine göre yapıtları tek tek okuyabilirler, okumalıdırlar. Lenin'in yapıtlarını her okuyuşumuzda, onun, daha önce göremediğimiz başka zenginlikleriyle karşılaşacağız. Çünkü, Lenin'in yapıtları, insanlığın deneyiminin zengin bir hazinesidir.

PRATİK ÖNERİLER...

Hangi sırayı izlersek izleyelim, Lenin'in yapıtlarını okurken herkesin dikkat etmesi gereken genel noktalar vardır.

En başta, **ilk aşamada** (sıra izliyenler için) **amaç**; bütün yapıtlarını okumak olmamalıdır. Biz önümüze ilk aşamada uygulanabilir ve gerçekleştirilebilir hedefler koymalıyız. Marksçı-Leninci öğretinin üç ana bileşeni ile ilgili belli-başlı yapıtları okumak ilk aşamada genel eğitimimizin temeli açısından yeterlidir. Unutmamak gerekir ki, Lenin'in yapıtlarını okumak belirli bir zaman parçası ile sınırlı değildir. Yaşamımız boyunca, yaşamımızın doğal bir parçası olarak yerine getirmemiz gereken Leninist bir görevdir. Kuşkusuz Marks-Engels-Lenin'in toplu yapıtlarının tümünü okumak, her Marksçı-Leninci için vazgeçilmez temel bir erektir. Ama bunu ilk aşamaya sığdırmaya çalışmak, herşeyi birden halletmeye girişmek, bizi yanlışlara da sürükleyebilir.

İkincisi; Lenin'in yapıtlarını okurken, yazıldığı tarihsel koşulları, hangi amaçla yazıldığını sürekli gözönünde tutmak gerekir. Bunun için «SBKP Tarihi», (Ponomarov-Bilim Yayınları) ve «Lenin'in Resimli Kısa Biyografi» (Konuk Yayınları) veya daha geniş bilgiyi içeren diğer güvenilir yapıtları izleyerek, Lenin'in okuduğumuz yapıtını hangi tarihsel koşullarda, hangi amaçla hazırladığını öğrenebiliriz.

Buna bağlı olarak, yapıtın içindeki bölümleri, paragrafları, cümleleri, yapıtın bütünlüğü açısından düşünmek gerekir. Bu bölümler, tek başına ele alındığında yanlış yorumlara da konu edilebilir. Bugün sağ ve «sol» sapmaların anti- Leninist görüşlerini Lenin'in görüşlerine nasıl dayanak yapmaya çalıştığını görüyoruz. Onlar, yapıtın yazıldığı tarihsel koşulları, amacını, kimlere karşı olduğunu, bütünlüğünü gözönünde tutmadan paragrafları ve cümleleri cımbızlayarak, bol bol alıntılar vererek, ne kadar Leninci olduklarını göste-rip, kitleleri kandırmaya çalışıyorlar, «Cımbızcı solcuların» hatalarını, yanlışlıklarını tekrarlamamak gerekir.

Üçüncüsü: Yapıtı ele aldığımızda, yapıtın bütünlüğünü, konularının gelişimini bir ölçüde anlayabilmek için «içindekiler» bölümünü okumalı, hatta sayfalarını karıştırıp ana bölümlerine şöyle bir göz gezdirmeliyiz. Yapıtın nasıl okunması gerektiği konusunda bir yazı varsa ilkönce mutlaka onu okumalıyız.

Dördüncüsü: Yapıtı okuyup bitirdikten sonra, üzerinde genel olarak düşünebilmemiz için, kendi açımızdan önemli olarak gördüğümüz yerleri not almalıyız. Bunun için düz dosya kâğıtlarını ikiye veya dörde ayırmak, kotlamak ve konuların gelişimine göre not almak, notun altına sayfasını belirtmek yeterlidir. Ayrıca kitabın üzerinde

(Devamı Sayfa 31'de)

«Lenin'in yapıtlarını incele! Sosyalizm ve barış için, zulüm ve gericiliğe karşı savaşımda gerekli olan tükenmez esin hazinesini bulacaksın orada! Lenin'in yapıtlarını iyi bilmek, yetişen kuşağın çağımızdaki devrimci açılımı daha berrak bir şekilde kavramasını sağlıyacaktır. Leninizmin, devrimci güçlerin, Komünist Partilerin ve sosyalist ülkelerin başarılarının bilgisini daha genişlere yay!

Bütün ülkelerin emekçileri, dünya halkları!

Lenin'in idelerinin zaferi adına, sizleri, işçi sınıfının barış demokrasi, ulusal bağımsızlık ve sosyalizm için verdiği büyük ve soylu savaşa etkinlikle katılmaya çağırıyoruz!

Dünyanın devrimci yenilenmesi için verdiğimiz savaşımda, Leninizm'in bayrağını yükseklere çıkartalım!

Yaşasın Leninizm!»

(Komünist ve İşçi Partilerinin 1969 Uluslararası Danışma Toplantısı'nın «Lenin'in Yüzüncü Doğum Yıldönümü» Seslenişinden)

DEVRİMİN 35. YILDÖNÜMÜNDE

Dimitrov'un Ülkesi'nde...

Bulgaristan halk devriminin 35. yıldönümü nedeniyle birçok ülkeden gençlik gazeteleri Bulgaristan'a davet edildi. Gazetemiz «İlerici Yurtsever Gençlik» de davetliler arasındaydı. 7-15 Mayıs 1979 tarihleri arasında düzenlenen gezi programına şu ülkelerden gençlik gazetecileri katıldı: Batı Berlin, Danimarka, Federal Almanya, Finlandiya, İspanya, Kıbrıs, Portekiz, Yunanistan, Afganistan, Çekoslovakya, Demokratik Almanya, Macaristan, Moğolistan, Polonya, Romanya, Vietnam.

Ayrıca DDGF ve UÖB'den birer temsilci de katılanlar arasındaydı.

Aşağıda gazetemiz temsilcisi A. ÇAKIR'ın gezi izlenimlerini sunuyoruz.

GELECEĞİ GÖRMEK

Bulgaristan yolunda, uçakta, binbir türlü düşünce geçiyor kafamın içinden. Ama, en çok heyecanlandıranı reel sosyalizmi görmek. Herşeyden önce nasıl bir dünya? İnsanları nasıl? Kentleri nasıl? Ne gibi sorunlar?... Bunlar ve bir sürü daha başka soru zincirleniyor aklımda.

Düşünüyorum. Hep kitaplardan okumuşuz Dimitrov'u, Bulgaristan'ı ve yiğit halkını, diyorum kendi kendime. Ama şimdi, bu yiğit halkın sosyalizm kuruluşunda ulaştığı düzeyi yalın gözle görmek, bunu Türkiye halkına, gençliğine yansıtmak görevi var önünde.

Hem bundan daha güzel ne olabilir ki? Bulgaristan'da geleceği, Türkiye'nin geleceğini de göreceksin.

İLK İZLENİMLER

Sofya hava alanındayım. Karşılayıcılar herhalde benden umudu kesmişler ki, turlamaya çıkmışlar. Ne yapsam diye düşünüyorum. Gümrük memuru cin gibi bir adam beklememi tavsiye ediyor ama, bir yandan da telefona sarılıyor. Kısa bir telefon görüşmesinden sonra, taksiyle gidebileceğimi söylüyor. Yolda, pür dikkat kesilmişim, çevreme bakıyorum. Sıra sıra, yan yana, bina boyu sarkıtılmış Sovyet ve Bulgar bayrakları. İşte diyorum, sosyalist dünyada böylesine dostluk, böylesine bir kardeşlik var.

Pek uzun bir zaman geçmeden kalacağımız otele varıyoruz. «Orbita». Gençlik oteli diyorlar. Çünkü otel, Bulgaristan gençliğinin onun öncüsü Dimitrovcu Komsomol'un kendi öz malı. Oteli herşeyiyle Komsomol işletiyor.

Orbita'nın simgesi, elinde okul çantası bir çocuk. Otelde bardaktan tutun da, kapı anahtarlarına değin herşey bu işareti taşıyor.

Yemek salonunda öbür konuklarla tanıştırılıyorum. Vietnam'dan Yunanistan'dan, Kıbrıs'tan ve daha birçok ülkeden genç meslektaş. Belli ki, hepsi ülkelerinin seçkin gençlik gazetecileri. Kaynaşmamız uzun zaman almıyor.

SOFYA'YI GEZİYORUZ

Ertesi gün, boş bir gün. Kenti geziyoruz. Bazı arkadaşlar sanki şehirle içli dışlı olmuşlar. İçlerinde onuncu kez gelenler var. Dillerimiz uyuştuğunca Sofya üstüne konuşuyoruz. Bana yapım halindeki metroyu, yüzme havuzunu gösteriyorlar yolüstü. Şehir merkezinde, meydandayız. Kızıl yıldızlı parlamento binası, Dimitrov Mozolesi... Kapı önünde iki genç, heykel gibi kımıltısız nöbetteler. Bulgaristan gençliği Dimitrov'a böylesine sahip çıkıyor... Yolda çok sayıda çocuk grubuna rastlıyoruz. Renk renk elbiseler giyinmişler. Ama bazılarında egemen renk kırmızı. Sanki gelincik gibiler. Önlerinde öğretmenlerini izliyorlar...

«HALKIN GENÇLİĞİ»

Program başlıyor. İlk ziyaret, Dimitrov'cu Komsomol'un Merkez Komitesi yayın organı «Narodna Mladej» yani Türkçesiyle «Halkın Gençliği»ne. Yardımcı editörlerden biri -ki, baş editörün yanısıra dört editör yardımcısı var- gazete üstüne bilgi veriyor. Gazete aynı ad altında 1944'den bu yana çıkıyor. Ülkenin tirajı en yüksek üçüncü gazetesi. 200'den fazla çalışanı var. Sayı adedi 233 bin. Yalnızca 22 bini satılıyor. Geri kalanı abone. Narodna Mladej'in yanısıra, 28 ana bölgenin, Komsomol bölge sekreterliğinin denetiminde, belirli zaman aralıklarıyla çıkan kendi özel yayın organı -örneğin Plovdiv'de Komsomolskaya Iskra- var. Konuşmacı, 1,3 milyon Komsomol üye sayısına karşılık tiraj sayısını yeterli görmediklerini, çok yakın bir gelecekte baskı adetini 100 bin arttıracaklarını belirtiyor. Gazetenin üzerinde durduğu başlıca konular olarak gençliğin Marksizm-Leninizm ruhunda komünist eğitimi, genç insanların sosyalizm ku-

ruluşuna katılmasının daha da iler letilmesini sayıyor.

ÜLKENİN EN ÖRGÜTLÜ GÜCÜ

Vatan Cephesi Başkan Vekili Saba Dulbockov tarafından kabul ediliyoruz. Vatan Cephesi'nin kuruluşu, katılanları, anti-faşist ayaklanma üzerine bilgi veriyor. Sonra, günümüzde Cephe'nin işlevini, ülke yaşamındaki rolünü aydınlatıyor. Bulgaristan Komünist Partisi, Vatan Cephesi'nin ana direği prog ramı, aynı zamanda Cephe'nin programı. Vatan cephesi hükümeti'nde Bulgaristan Çiftçi Partisi de yeralıyor. Bugün Cephe'yi bekleyen ana görev, sosyalizmin geliştirilmesi ve ileriye götürülmesi. Bunda sosyalist demokrasiyi geliştirme, halkın maddi ve kültürel düzeyinin yükseltilmesi sorunu ön planda.

Dulbockov, Vatan Cephesi'nin ulusal etkinliğinin yanısıra uluslararası etkinliğini de sayıyor.

Uluslararası alanda, barış, işbirliği ve yumuşama politikası izlediklerini, anti-emperyalist güçleri, bağımsızlık hareketlerini desteklediklerini açıklıyor. Özellikle, Çin saldırganlarına karşı Vietnam halkının kahramanca savaşımına gösterdikleri dayanışma üzerinde duruyor.

Daha sonra sözü, Bulgaristan-Yugoslavya ilişkilerine getiriyor. Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin, komşularıyla sorunları varsa, bunları herzaman barışçı bir yolla, iyi komşuluk ilişkileri çerçevesinde çözmekten yana olduğunu vurguluyor.

Vatan cephesi'nin üye sayısı 4 milyonu geçiyor. Yani, ülkenin en

Пролетарии от всички страни, съединявайте се!

народна МЛАДЕЖ

Вестник „Народна младеж" е основан на 1 август 1944 г.

ОРГАН НА ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА ДИМИТРОВСКИЯ КОМУНИСТИЧЕСКИ МЛАДЕЖКИ СЪЮЗ

Брой единствен, летял на борда на орбиталния комплекс „Салют–6" – „Союз–32" – „Союз–33"

kitlesel örgütü. Tüm toplumsal, politik güçleri bağrında topluyor. Bu bakımdan Vatan Cephesine sosyalist Bulgaristan'ın can damarı demek geliyor içimden. Dulbockov'a Türkler de içinde olmak üzere, ulusal azınlıkların Vatan Cephesine katılımları üzerine bir soru yöneltiyoruz. Bulgaristanda, bütün ulusal azınlıklara her alanda eşit haklar tanındığını, Cephe'ye katılma durumunda da bunun geçerli olduğunu, bu konuda da hiçbir ayrıcalık olmadığını belirtiyor.

ÜNİVERSİTELERİN ANASI

Sofya Üniversitesine üniversitelerin anası diyorlar. Nedeni ise Bulgaristan'ın ilk üniversitesi olması ve diğerlerinin kurulmasına ve oluşmasına yaptığı katkı. Rektörü okul hakkında bizi bilgilendiriyor. Osmanlı İmparatorluğundan kurtuluş yıllarında kurulmuş. Sosyalist devrime kadar ülkenin biricik yüksek okuluymuş. Daha sonra, Plovdiv ve öbür üç büyük kentte daha üniversiteler inşa edilmiş.

Öğrencilere en temel hakları tanınmış. önlerine geniş olanaklar serilmiş; Üniversite yönetim kadrosunun yüzde 20'si öğrencilerden oluşuyor. Öğrenciler kendilerini ilgilendiren her konuda söz sahibi. Öğrencilerin sorunlarıyla ilgilenen onların haklarını gözeten bir Komsomol komitesi de var; Öğrencilerin yarıdan fazlası burs alıyor. Burs verimi için birçok olgu gözönüne alınıyor. Öğrencinin ailesinden sağladığı gelir, akademik başarısı, göz önüne alınan başlıca noktalar.

Bunlara uygun olarak burs miktarı da aylık 40 Leva'dan 80'e kadar değişebiliyor.

Sofya Üniversitesi bir bakıma kentin bilimsel, kültürel merkezi sayılabilir. Öğrencilerin çalışmalarına katıldığı -politik şarkı gruplarından fotoğrafçılığa değin- bir sürü çalışma grubu var. Bunun en somut örneği, kabul edildiğimiz salonda gördüğüm resimler. Ressamlığa ilgi duyan öğrencilerin ürünleri bu salonda sergilenmiş. Çok ilginç olanları var. Birisinin adı kimyasal süreç.

Bulgaristan'da üniversite ve yüksek okullar, öğrenci temsilcilerinin de katıldığı genel kurul, fakülte düzeyinde ise, fakülte kurulu tarafından yönetiliyor. Kurullar, okul ve fakülte konseylerini, bunlar da dört yıllık bir süre için rektör ve rektör yardımcısını, dekan ve dekan yardımcısını seçiyorlar.

Toplu öğrenci yurtlarını geziyoruz. Kent dışında kent gibi... Kentin yapımına 1964 yılında başlanmış. Yapımda gönüllü öğrenci tugayları önemli bir rol üstlenmişler. Binaların yarısı onlar tarafından inşa edilmiş

Kentte 23 bin öğrenci, 4.500 öğrenci aile, 3.500 çocuk yaşıyor. Odaların yüzde 30'u çocuklara ait. 5 çocuk bahçesi var. Bu kentte, her ay 10 çocuk doğarmış.

Olanakları çok geniş. 3.500 oturaklı Hristo Botev spor salonu, yüzme atletizm kompleksleri, 3 futbol sahası, 3 kütüphane -ayrıca her blokun kendi kitaplığı- var. Kiralar da ucuz. tek öğrenciler için 18-20, öğrenci aileler için 26-30 Leva.

(Devam Edecek)

Ölümünün 97. Yıldönümünde

DİMİTROV VE İLERİCİ GENÇLİK HAREKÊTİ

Tüm dünyada komünistler ilerici insanlık, gençlik uluslararası işçi sınıfı hareketinin seçkin önderi, yılmaz anti-faşist savaşçı Georgi Dimitrov'u 97. doğum yıldönümünde saygıyla, sevgiyle, coşkuyla anıyor. Georgi Dimitrov'a duyulan saygının, sevginin hayranlığın kaynağı nedir? Komünist Enternasyonal'in Yürütme Komitesi Sekreterlik görevini başarıyla yürütmesi, aydınlık politik çizgisinin belirlenmesinde bilincini, varlığını, düşüncesini, emeğini adaması mıdır? Başeğmez bir enternasyonalist olması mıdır? Ateşli yurtseverliği midir? Faşizme karşı savaşımı kesin hatlarıyla ve büyük bir yaratıcılıkla çözümlemesinde midir? Marks - Engels - Lenin'in çalışkan ve özverili bir öğrencisi olmasında mıdır? Oportünizmin her türünün uzlaşmaz karşıtı ve aktif savaşçısı olmasında mıdır? Yoksa Bulgaristan'da 1944 Sosyalist devrimi'nin atkusuna imzasını atmasında mıdır? Bu üstün yetenekler Dimitrov'a duyulan hayranlığın kaynaklarını oluşturuyor. Ama onun büyüklüğü görüşlerinin canlılığını, tazeliğini ve güncelliğini korumasından geliyor. Yıllarca önce söyledikleri günümüzde komünistlere, ilericilere, gençlere yol gösteriyor.

SBKP Merkez Komitesi Üyesi ve Politbüro aday üyesi B. Ponomaryov Dimitrov'un 90. doğum yıldönümünde yaptığı konuşmada bu gerçeği şöyle dile getiriyordu:

«Bir düşünürün bir politika savaşçısının geride bıraktığı mirasın tam değeri, aynı dönem koşulları içinde ölçülür. Oysa Dimitrov'un Marksçılık-Leninciliğin teori ve pratiğiyle ilgili olarak bıraktığı miras bu kuralın dışına taşmıştır, geçerliliğini bugün de korumaktadır.»

Dünya Komünist Hareketi, ilerici insanlık yaşayan Dimitrov'un bayraklaştırıyor. Dimitrov'un günümüzde canlılığından hiç bir şey kaybetmeyen görüşlerini ustalıkla ve yaratıcılıkla uyguluyor. Emperyalizme, faşizme ve gericiliğin her türüne karşı savaş platformunu Dimitrov'un çizdiği perspektif doğrultusunda belirliyor.

İlerici dünya gençliği Dimitrov'un izinde, Dimitrov'un çizdiği savaş yolunda yürüyor, Dimitrov'un iyi birer öğrencisi olmaya çalışıyor. Gençliğin Dimitrov'a beslediği büyük ve sarsılmaz sevginin kaynağını, gençliğe miras bıraktığı paha biçilmez öğütlerinde, aydınlık görüşlerinde aramak gerekir.

Dimitrov, gençliğin özellikle emekçi gençliğin kazanılmasına büyük önem vermiştir. Komünist Enternasyonal'in Komünist Gençlik Enternasyonal'in kongrelerinde, oturumlarında, plenumlarında yaptığı konuşmalarında, gönderdiği mesajlarında her araç ile gençliği işçi sınıfı hareketine kazanmanın büyük önemine dikkati çekmiştir.

İlerici gençlik örgütlerinin çalışma ilkeleri üzerine geliştirdiği görüşler dikkate değerdir. Dimitrov, ilerici gençlik örgütlerinin genç komünist partileri olmadıklarını belirtti. Komünist partilerinin örgütlenme ve çalışma ilkelerini taklit etmeleri büyük bir hatadır dedi. Gençlik örgütlerinin kendine özgü görevleri olduğunu ve özgül görevlerinin yerine getirilmesinin ancak dar grupçu ve sekter kalıpların kırılarak, örgütlenmenin kitlesel temele oturtulmasıyla mümkün olacağını belirtti. Kitleselleşmek, yığın bağlarını geliştirmek, görevlerini, faşist olmayan tüm gençlik örgütlerinin eylem birliğini sağlamlaştırmak görevi ile birleştirdi. Gençliğin birleşik cephesinin oluşumu için her yolu denemenin zorunluluğuna dikkati çekti. Gençliğin birleşik cephesi için, gençlik örgütlerinin, genel politik birliğin sağlanmasını beklemeden harekete geçmesinin zorunluluğunu bıkmadan usanmadan anlattı.

Komünist gençliğe, bu konuda cesur ve atılgan olmalarını, her zaman ilk adımı kendilerinin atmaktan kaçınmalarını öğütledi. Gençliğin birleşik cephesinin belli bir modele göre uygulanmasının gerekmediğini ve işçi sınıfı partilerinin pratiğinde varolanlarla aynı olmasının anlamsızlığının altını çizdi.

Büyük devrimci, Komünist Partilerinin gençliğe yol gösterici işlevlerine dikkati çekiyor. Gençlik sorunun sadece gençlik örgütlerinin sorunu olmadığını tüm komünist hareketin sorunu olduğunu söylüyor. Türkiye ilerici gençliği - nin **«Gençliğin yolu işçi sınıfının savaş yoludur»** belgisi temelini Dimitrov'un yaşayan bilimsel çözümlemelerinden alıyor.

Dimitrov'un 30'lu yılların ortalarında geliştirdiği görüşleri, Komünist Gençlik Enternasyonal'in ve onun bünyesindeki ulusal gençlik örgütlerinin yolunu aydınlattı. Savaş öncesinde Komünist gençlik örgütleri ulusal pratiklerinde faşizme karşı savaşıma ağırlıkla eğildiler. Uluslararası planda, faşizmin barbarlıklarına karşı dayanışmayı yükselttiler. Savaş sonrasında, uluslararası dayanışma daha büyük boyutlar aldı. Değişik görüşlerden gençlerin eylem birliğini oluşturma birleşik örgütlerini kurma girişimleri hız kazandı. Dimitrov'un «gençliğin anti-faşist tüm güçlerini birleştirelim» belgisinden yola çıkan milyonlarca genç DDGF ve UÖB'ni kurdular. DDGF çatısı altında 60 ülkeden 30 milyon genç toplandı.

Dimitrov'un görüşlerini yaratıcılıkla uygulayan Dünya ilerici gençlik hareketi 1970'lerde dünya komünist hareketinin hızla gelişimine paralel olarak büyük ilerlemeler kaydetti. Günümüzde DDGF 104 ülkeden 200'den çok ulusal örgüte bağlı 200 milyondan fazla genci kucaklıyor. Dünya demokratik güçleri ve gençlik arasında etkinliği giderek genişliyor.

Dimitrov'un görüşlerini yaratıcılıkla uygulayan birçok ülkenin gençlik örgütleri de hızlı bir gelişim sürecine girdiler. Ülkelerinin demokrasi ve bağımsızlık savaşımlarında etkinliklerini genişlettiler. Türkiye'de örgütlü ilerici gençlik hareketinin doğmasını ve dev ilerlemelerinin nedenini de Dimitrov'un yaşayan görüşlerinin ustalıkla pratiğe geçirilmesinde aramak gerekir. Üstelik, Dimitrov, Türkiye - deki gençlik örgütlemesi ile bizzat ilgilenmiş, gelişim yollarının nasıl açılabileceğini göstermiştir. Bu konuya önümüzdeki sayıda değineceğiz.

KÜLTÜR VE SANAT

Maocu Kültür Politikasına Karşı Savaşım Ardıcıl Bir Görevdir!

Maocu «Aydınlık» gazetesinde kültür üzerine yayınlanan bir yazıda «Mao Zedung'un düşünceleri Lenin'in, Stalin'in, Dimitrov'un bu konudaki görüşleriyle birdir» deniliyor. (21 Şubat 1979) Yani «Aydınlık» Gazetesi demek istiyor ki, madem ki Mao, Lenin ile aynı görüşleri paylaşıyor, öyleyse **«Maocu kültür Politikası»** ve **«Leninci Kültür politikası»** aynı anlama, öze sahiptir. Maocu «Aydınlık»çılara sormak gerekir; Marks ne zaman **«Engels üç kategoriden söz etmişti,** ama **bana sorarsanız ben bu kategorilerden ikisine inanmıyorum»** diye konuşmuştur. Veya Lenin ne zaman **«Eskiden diyalektiğin üç büyük kanunu olduğu söylenirdi. Benim görüşüme göre sadece bir tane vardır, o da çelişme kanunudur»** demiştir. Dimitrov hangi konuşmasında **«Üçüncü Enternasyonal'in dağıtılmasından önce bile, biz Üçüncü Enternasyonal'in emirlerine itaat etmiyorduk»** diyordu. Belki siz nerede söylediklerini biliyorsunuzdur (!) Nazım'ın şiirlerini çarpıtan sizler için bunu bilmek basit olsa gerek (!) Fakat biz de çok iyi bilmekteyiz ki bu sözler Marksizm-Leninizmin baş düşmanlarından olan Mao Zedung'a aittir. Mao, 1964 yılında Felsefe Meseleleri Üzerinde Konuşma'sında ve 1965'te Hangçov Konuşması'nda bu sözleriyle Marksizm-Leninizme aynı zamanda da Markşçı-Leninci kültür politikasına karşı çıkmaktadır. Fakat «Aydınlık» maocuları utanmadan bu gerçeği gizlemeye çalışıyorlar.

Nazım Hikmet üzerine maocu çarpıtmalara ve yiğit Çin halkının ve komünistlerinin olan Çin kültür mirasını maoculuğa maletme çabalarına ayrıca yer vereceğiz. Fakat ilginç olan Nazım Hikmet üzerine «övücü» yazılar yayınlayarak «O'na sahip çıkanlar»ın faşist hareketle olan ilişkileridir. Örneğin 2 Haziran 1979'da «revizyonistlerin Nazım Hikmet'in eserlerinin Çin'de yakıldığı yolundaki sözlerinin Çinli dostlarınca kesinlikle yalanlandığını» söyleyen YILDIRIM DAĞYELİ 1978 Mayıs'ında Lizbon'da 37 adet muhafazakâr, monarşist ve faşist parti ile 14 maocu parti tarafından «Rus emperyalizmine karşı birleşmenin yol ve yöntemleri»nin tartışıldığı toplantıya katılan karanlık bir adamdır.

Markçı-Leninciliğin düşmanı olan maocuların kültür politikası da, hiçbir zaman Leninci Kültür Politikası ile uyuşmaz. Maocu Kültür politikasını güden «Aydınlık» gazetesinin yalan ve demagojiye dayanan ve her geçen gün yeni biçimler alan saldırılarının üzerinde tekrar tekrar duracağız. Çünkü maocu kültür politikasına karşı savaşmak temel görevlerimizdendir ve kültürümüze uzanan maoculuk, en az kültür alanın faşistleştirilmesi kadar tehlikelidir.

YAYIN DÜNYASI...

LENİNCİ PARTİ İLKELERİ

Temel Yayınları V. Aşanin 12,5 TL.

Komünist Partileri işçi sınıfının, gerici ve sömürücü güçlere karşı verdiği savaşımda en örgütlü, en bilinçli, öncü müfrezesidir. Leninci ilkeler üzerinde yükselen komünist partileri işçi sınıfının ve tüm ilerici güçlerin demokrasi ve sosyalizm savaşımını yönetmek, sosyalizmi ve komünizmi kurmak görevleri ile yüklüdürler. Yakın ve uzak erimli bu savaşımın strateji ve taktikleri de işte bu partiler tarafından çizilir.

«Parti Yapısı» bilimi, tüm diğer bilimlerle olan kopmaz bağları içinde komünist partilerinin örgütsel ilkelerini, parti yaşamının kurallarını ve parti yönetiminin ilkelerini açıklar. Lenin'in yaratıcı dehasıyla belirlemiş olduğu bu ilkeler komünist partilerini, komünist partisi yapan ilkelerdir. Bu ilkelerden en küçük bir sapma işçi sınıfı hareketine ağır darbeler indirir ve sosyalizm savaşımını sekteye uğratır. «Leninci Parti ilkeleri» kitabı işte böylesi yaşamsal öneme sahip olan bu ilkeleri ve «parti bilimi»nin koyduğu leninci parti yapısını açıklayan önemli bir kitaptır.

Sosyalizm 60 Yılda Neler Getirdi ?

Kitapta şöyle deniliyor:

Bu kitap doğduğu günden beri değişik toplumsal sistemlere sahip devletlerle barış içinde birarada yaşama politikasını sürdüren, silahsızlanma, eşitlik ve karşılıklı yarar temelinde bütün halklar arasında geniş bir işbirliği oluşturulması için etkin bir şekilde mücadele eden bir ülkeden söz etmektedir.»

«Sosyalizm 60 yılda neler getirdi?» Sağ ve Sol sapmaların, her türlü burjuva ve küçük burjuva görüşlerin aksine reel sosyalizmin kazanımları, Sovyet insanının bugün ulaşmış olduğu maddi ve manevi alandaki yüksek gelişme düzeyini gözler önüne sermektedir. Reel sosyalizmi öğrenmek, tüm çarpıtmalara karşı savunmak her ilericinin önde gelen görevlerindendir. Kitabın önemi buradadır.

Eğitim sorununun çözümü nerede düğümleniyor ?

Öğrenim görme, birçok uluslararası deklerasyonun yanısıra, hemen hemen bütün ülkelerin Anayasalarında yer etmiş bir haktır. Kağıt üzerinde böylesine yaygın tanınması nedeniyle, buna genç kuşağın dokunulmaz hakkı demek de doğru olur.

Bu hak, en azından okuma-yazma olanaklarının sağlanmasını içerir. Ancak, günümüz dünyasına bir bakış, bu temel noktada bile, ne denli bir savsama olduğunu görmeye yeter. UNESCO verilerine göre geçen onyılda bilinçsizlerin sayısı 50 milyon arttı. İçinde bulunduğumuz onyılda 820 milyona erişecektir. Bu acılı istatistikler, dünyanın geri bölgelerinde daha bir acılık kazanıyor. Afrika'da toplam nüfusun % 74'ü Asya'da % 47'si ve Latin Amerika'da % 27'si bilisiz. Avrupa ve Kuzey Amerika için de sorun geçerli, oranlar sırasıyla şöyle: % 3.6 ve % 1.5. Türkiye için yüzde 45. Ülkemizde ilkokul çağındaki çocukların yüzde 10'u hâlâ okula gitmiyor.

Bilisizlik sorununun çözümü için de, diğer global sorunlar gibi, iki cephede -uluslararası ve ulusal- yürütülen bir savaşım sözkonusudur. Bilisizliğe karşı savaşımın barış, yumuşama, yeni uluslararası bir ekonomik düzen savaşımına bağlanması, BM'in konuya eğilmesinin artması, uluslararası alanda çabaların önem ve güç kazandığını gösteriyor. Ne var ki, tek tek ülkeler ele alındığında, bilisizliğin arıtılması, bu ülkelerde hangi güçlerin iktidarda olduklarına ve onların eğitim politikalarına bağlı kalıyor.

İlerici, devrimci güçler erki ele geçirdiklerinde, ilk islerden biri olarak, bilisizliği arıtmaya yönelmişlerdir. Bu bir rastlantı olmamıştır. Çünkü, bilisizliğin üstesinden gelmek, politik bir sorun olarak karşılarına çıkmıştır. Devrimi ve devrimci kazanımları koruyup gelistirmenin en önemli dayanağı kitlelerin devrime yüksek bir politik bilinçle sahip çıkmalarıdır. Ya kitlelere okuma-yazmayı öğretip onları devrimi savunmaya yönelteceksin, ya da onları bilisiz bırakarak, karsı-devrim icin bulunmaz bir ortam sağlayacaksın. Böyle bakınca, ulusal kurtuluş hareketlerinin daha savas yıllarında sorunun üstüne üstüne gitmelerini anlamak zor değildir.

İKİ ÖRNEK

Aslında örnek çok. Ama biz Batı yarımkürede bilisizliğin arıtıldığı biricik ülke Küba'yı ve Vietnam'ı örnek seçtik.

26 Eylül 1960'da Fidel Kastro, BM Genel Kurulu'nda 1961 yılını Eğitim Yılı ilan ettiklerini açıklıyor ve şöyle diyordu: «Halkımız, gelecek yıl her bilisiz insana okuma-yazma öğretme hedefiyle, bilisizliğe karşı büyük savasını başlatmayı öne sürüyor.»

Nüfusun % 30'unun bilisiz (kırsal, dağlık alanlarda % 41.7) olduğu, 6 - 14 yaşları arasında okul yüzü görmemiş 550 bin çocuğun bulunduğu bir zamanda bunun gerçekleşebileceğine pek inanılmıyordu. Ama, belgi çoktan atılmıştı: «Bilenler bilmeyene öğretsin». Daha sonra, 300 bin kişi basit öğretme yöntemleri üzerine seminerlerden geçerek çalışmaya koyuldu. 100 bin öğrenci dağlara ve kırsal alanlara yayıldı. Yıl sonunda öğrenciler okullarına döndüklerinde bilisizlik oranı % 3.5'e düşmüştü.

Ağustos 1945 devriminden sonra, Ho Şi Min halka şöyle diyordu: «Bağımsızlığı korumak ve ülkemizi daha güçlü ve daha bayındır yapmak için, her Vietnam yurttaşı haklarını ve görevlerini bilmeli ve ulusal kuruluş çalışmasına katkıda bulunmalıdır. Herşeyden önce herkes okuma yazmayı bilmelidir... Okuma-yazma bilenler, bilgilerini bilmeyenlere aktarmalıdır. Okuma-yazma bilmeyenler, öğrenmek için her çabayı harcamalıdır. Kocalar karılarına, büyük kardeşler küçüklerine, çocuklar ailelerine ev büyüğü evde yaşanlara öğretmelidir...»

O tarihlerde Vietnam'da nüfusun % 80-90'ı bilisizdi. Bu oran dağlık bölgelerde çok daha yüksekti. Barışın sağlanmasından (1954) bir yıl sonra 3 yıllık bir eğitim programı çizildi. 1958 yılı sonunda 12-50 yaş arasındakilerin % 93.4'ü okuma-yazma öğrenmişti.

İKİ AYRI DÜNYA

Öğrenim hakkının bu en temel noktasına genel bir bakıştan sonra, iki ayrı dünyada, sosyalist ve kapitalist dünyada eğitim olanaklarına ve öğrencilerin durumuna bakalım.

Gerek yok ama, yine de belirtelim. Sosyalist dünyada sınıfsal ve ulusal ayrıcalıklar ortadan kaldırılmıştır. Her genç, ırk, cinsiyet ve millivet, ve sınıfsal kökenine bakılmaksızın eğitim olanaklarından eşit düzeyde yararlanma hakkına sahiptir. Öğrenim her düzeyde parasızdır. Öğrencilere geniş olanaklar tanınmıştır.

Öğrenciler kendilerini ilgilendiren tüm konularda söz ve karar sahibidir. Her okulun yönetim organı % 20 dolayında öğrenci temsilcilerinden oluşur. Öğrenim koşullarının yetkinleştirilmesi,, ders programının geliştirilmesi büyük ölçüde öğrencilerin işidir. Bu dünyanın öğrencileri, kelimenin tam anlamıyla, toplumsal, politik, ekonomik yaşamın etkin güçlerinden biridir.

Kapitalist dünyada öğrenciler, her türden ayrıcalık-burgacında kıvranıp dururlar. Örnek: Fransa'da işçi sınıfı, nüfusun % 50'sini oluşturduğu halde, işçi kökenli çocuklar öğrenci toplamının % 10'unu oluşturur. Buna karşılık, nüfusun % 1'den azını oluşturan büyük burjuvazinin çocukları, toplam öğrenci sayısının % 13'ünü oluşturur. Güney Afrika'da nüfusun yüzde 81'ini oluşturan siyah çoğunluk eğitim bütçesinin yüzde 23'ünden yararlanır, nüfusun yüz 19'unu olusturan beyaz azınlık % 77'sinden yararlanır.

SONUÇ

Kapitalist dünya, öğrenim görme hakkının en temel halkası okuma-yazma olanaklarını bile sağlamayı başaramamış, derinleşen bunalımıyla öğrencileri bir uçurum kenarına itmiştir. Bu öğrencilerin kapitalist topluma artan isyanlarını birlikte getirmiştir. Sosyalist dünyada öğrencilerin sahip oldukları akla hayale sığmaz geniş olanaklar, kapitalist toplumlarda öğrencilerin, devrimci isyanlarını doğru raylara oturtmalarına katkıda bulunmuş ve öğrencilere, ancak onların geçtiği yoldan geçilecek bu eşsiz olanaklara tam anlamıyla kavuşulabileceklerini göstermiştir.

Sovyet öğrencileri sosyalist toplumun gerçek aydınlarıdır

Tayms gazetesi 10 Ocak 1919 tarihinde şunları yazıyordu: **«Bolşevikler, kültür alanında ne yaptılar? Yeni tipten hiçbir okul açmadılar. Bilimsel önemi olan tek bir bilgin yetiştirmediler...»** Bu sözler, kapitalist güçlerin ta başlangıçta Sovyet Devletinin getirdiği engin kazanımları emekçi insanlardan gizleme çabasının yansımasından başka birşey değildi. Yine 1906'da Çarlık Rusyasının **Eğitim Dergisi** bilgisizliği ortadan kaldırmanın Rusya için 280 yıl alacağını hesaplamıştı! 280 yıl, ama onlar sorunun çözümünü Çarlık Rusyası çerçevesinde, kapitalist sistem içinde düşünüyorlardı. Doğrusunu söylemek gerekirse, böyle bir durumda 280 yıl bile az gelirdi. Onlar, sosyalizmin, bilgisizlik gibi en baş belası sorunların bile kısa bir zamanda üstesinden gelip, tüm insanlara eğitimde düşlenmeyecek olanaklar getirebileceğini düşünmekten uzaktılar.

Yukarıdakiler sorunun bir yanı. Diğer yanı ise, sorunun çok çetin ve ciddi oluşuydu. 1913'de, Lenin bunu şöyle vurguluyordu: **«Bu kadar barbar ve halk kitlelerinin eğitimden, bilgi ve ışıktan bu denli yoksun bırakıldığı başka bir ülke yoktur. Avrupada böylesi başka bir ülke kalmamıştır; Rusya tek istisnadır.»** Lenin'in sözlerinin de yansıttığı gibi, eğitim düzeyi bakımından devrim öncesi Rusya zamanın kapitalist ülkeleri arasında en geri olanıydı. 9 yaşın üstünde erkek nüfusun yüzde 76'sı, kadın nüfusun yüzde 88'i bilsizdi. Sibirya'da, imparatorluğun sınır bölgelerinde bu oran yüzde yüzdü. Çarlık Rusyasında yaşayan milliyetlerin yüzde 40'ının yazılı kültürü bile yoktu.

O zamanlarda Rusya toplam 127 bin öğrenci barındıran 105 yüksek okul kurumuna sahipti. Teknik eğitim çok düşük düzeydeydi. Ancak 18 yüksek teknik okul vardı.

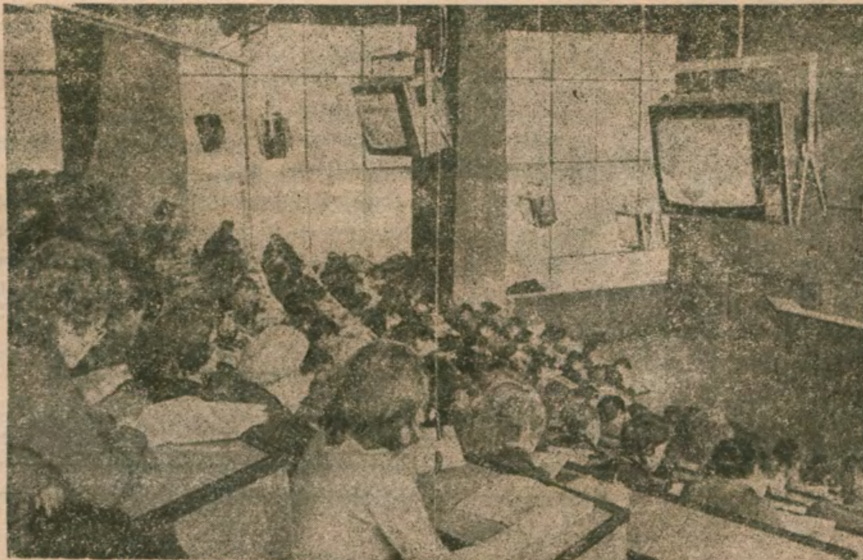
Büyük Ekim Sosyalist Devrimi toplumun tüm alanlarında olduğu gibi, eğitim alanında da dev atılımlar getirdi. 1922'de yüksek okul sayısı devrim öncesine göre yaklaşık iki katına çıktı (248 okul, 217 bin öğrenci). İkinci Dünya Savaşının zor koşullarına karşın, 302 bin mezun yetiştirildi. Savaş sonrası dönem eğitimde büyük bir gelişmeye tanık oldu. 1940 yılının 811.700 öğrencisine karşılık, 1950'de yüksek okullarda 1.247.700 öğrenci öğrenim görüyorlardı. Bu tarihlerde tanıtılan zorunlu ortaöğrenim, Sovyet eğitim sisteminin gelişmesinde yeni bir aşamayı simgeliyordu.

Bugün ortaöğrenim sistemi 49 milyon öğrencili 172 bin genel eğitim ortaokulunu, 3.3 milyon öğrencili 6.090 mesleki-teknik okulu ve 4.5 milyon öğrencili 4.286 uzmanlık okulunu içeriyor. Yüksek öğrenim ise, 65'i üniversite olmak üzere 860 yüksek okulu kapsıyor. Bu okullarda öğrenim gören öğrenci sayısı ise 5 milyonun üzerinde.

1975 verilerine göre, ulusal ekonomide istihdam edilmiş yüksek okul mezunu uzman sayısı 9.500.000 ortaokul mezunu uzman sayısı 13.5 milyon. 1960-75 yılları arasında, ekonomide çalışan uzmanların sayısı 921'i yüksek öğrenimli olmak üzere, her bin işçiye göre 105'ten 198'e yükselmiştir. Bu, ülkede her çalışan beş kişiden birinin yüksek veya orta öğrenimli olduğunu gösteriyor.

Sovyet devleti eğitime zaman geçtikçe bütçesinin daha büyük bir bölümünü ayırır. 1946-75 yılları arasında eğitim ve bilim bütçesi 15 kat artmıştır. 8. ve 9. Beş Yıllık Plan dönemlerinde (1966-75) eğitime yaklaşık 207 milyar ruble harcanmıştır.

Sovyetler Birliği'nde öğrenciler kendilerine tanınan geniş olanaklarla (parasız öğrenim, öğrencilerin yüzde 75'i aylık ortalama 45 ruble burs alır, tüm ihtiyacı olan öğrenciler yurtlarda barındırılır vb) ülkenin toplumsal, ekonomik, politik yaşamında etkin bir güç kitlesini temsil ederler. Öğrencilerin gönüllü çalışma grupları, araştırma merkezlerindeki buluşları ekonominin dev boyutla yolalmasına büyük bir katkıda bulunur. Yüksek öğrenim kurumlarındaki bütün kamu örgütlerinde -Parti, sendika ve Komsomol- öğrenciler temsil edilir. Örneğin Eğitim ve Araştırma İşçileri Sendikasında 9, Komsomol Merkez Komitesinde 5 öğrenci vardır. 2.500'den fazla öğrenci birlik cumhuriyetlerinin Yüksek Sovyetlerinde ve yerel Sovyetlerde halk vekilidir. Günümüzde, Sovyet öğrencileri ve uzmanları Leonid Brejnev'in sözleriyle «...yeni, sosyalist toplumun gerçek aydınları-dır.»

KAMBOÇYA'NIN ULUSAL KURTULUŞU İÇİN GENÇLİK BİRLİĞİ BAŞKAN YAR. KEONG NEM :

«Kırımcı-Maocu-Halk düşmanı rejimi halkımız alaşağı etti»

Kamboçya'nın ulusal Kurtuluşu için Gençlik Birliği'nin Başkan Yardımcısı Keong Nem başkanlığındaki delegasyonla arkadaşımızın yaptığı söyleşi

İYG: Kısaca örgütünüzü ve kendinizi tanıtırmısınız.

VONG SARIN: Ulusal Kurtuluş için Gençlik Birliği Kamboçya gençliğinin tek yasal temsilcisidir. Halkımızın kanlı Iang Sary-Pol Pot rejimine karşı verdiği savaşım sırasında kökleşmiş, güçlenmiştir. Bu kavgada önemli bir yer aldık. Kırımcı rejimin yıkılmasından sonra da çalışmalarımıza tüm gücümüzle devam ediyoruz. Delegasyonumuza Başkan Yardımcısı Keong Nem yoldaş başkanlık etmektedir.

İYG: Kurtuluştan sonraki, halkınızın iktidara el koyduktan sonraki gelişmeler hakkında kısaca bilgi verirmisiniz.

KEONG NEM: Bu sorunuzu şöyle yanıtlarsak hiç de abartı yapmamış oluruz. Kamboçyada asıl savaşım şimdi başlıyor. Halk düşmanları ülkemizde her şeyi kırmışlar. İnsanlık adına, uygarlık adına yapılan, üretilen her şey ortadan kaldırılmış durumda. Korkunç kırımın sonucu olarak hayatın her alanında gedikler açılmış. Halkın değerlerine inançlarına saldırılmış.

Sayılara vurursak ürkütücü sonuçlar elde ederiz. 8 milyonluk nüfusun 3 milyonunu maocu-kırımcı rejim katletti. Hitler'in bile halkına karşı kolay kolay yapamadığı bu jenosidde ilk ve birinci sırada kırılanlar ülkenin entellektüel, teknik kadrosu oldu. Hemen arkasından dil bilenler, okuma yazma bilenler geliyor. Şu anda ülkemizin yeniden onarımı için kadro açığımız korkunç boyutlarda. Örneğin Kamboçya'da sadece 6 doktor bulunuyor. Mühendis hiç yok Teknik konularda yetişmiş kadromuz sıfır.

Halk ulusal kurtuluş kuvvetlerinin utkusunu coşkuyla karşıladı. Gönüllü olarak yeniden onarım çalışmalarına katılıyor. Bu anlamda iktidarımız güçlü. Kurtuluştan sonraki Çin tarafından desteklenen provokasyonları püskürttük. Şimdi savaşımız uluslararası alanda kırımcı kliğin girişimlerine, tabi ki maocu Çin yönetimi tarafından ve emperyalizm tarafından destekleniyorlar, karşı çıkmak ve onları uluslararası alandan da söküp atmak. Kamboçya halkının tek yasal temsilcisinin Devrimci Konsey olduğunu kabullendirmek. Bu konuda dost ülkelerin çabalarını takdirle karşılıyoruz.

İYG: Anlaşıldığı kadarıyla Pol-Pot/Iang Sary kliği Kamboçya'da tarihte eşi görülmemiş bir kırım uygulamışlar.

KEONG NEM: Evet. Gerçekler inanılacak gibi değil. Hâlâ ülkenin her tarafında toplu mezarlar ortaya çıkartılıyor. Tam bir kitle kırımı ortaya konulmuş. Bunun bir tek adı vardır o da Jenosid. Zaten Pol-Pot da konuşmalarında bunu açıkça doğruluyordu. Nüfusu önce 2 milyona indirmek, uygarlığın tüm izlerini yok etmek, daha sonra da saf insan yetirştirmek. Maocu akıl hocalarından öğrendiklerini uygulamaya çalıştılar. Halkı taş devrine döndürmek beyaz bir kağıt haline getirmek ve sonra da üstüne ne yazarsan yaz. Şunu açıkça söyleyebilriz ki taş devri bile kırımcı rejime tercih edilirdi. Mesken hastane, aile diye bir şey ortada bırakılmadı. Bugün Kamboçya'da 4 yaşından küçük çocuk yok. Evlenmek, çocuk yapmak yasaklanmış. Eşler ise birbirlerini ancak ayda bir kez o da izine tabi olarak görebiliyorlar. Hangi taş devrinde vardı bunlar.

İYG: Maocu Çin yönetimi kırımcı düzeni açıkça destekledi değil mi?

VANG SARIN: Yapılan herşeyin sorumlusu onlar. Katledilen 3 milyon Kamboçyalının, yakılan yıkılan ailelerin, kültürün, hastanelerin sorumlusu onlar. O lanet ideolojilerini kuklaları aracılığı ile ülkemizde uygulamaya kalktılar. Kültür devrimi sırasında gördükleri büyük tepki üzerine kendi haklarına yapamadıklarını Kamboçya'da uygulamaya koydular. Sonuna dek ve halâ Çin hegemonyacıları kırımcı politikaya ve halk düşmanlarına destek oldu ve oluyor. Ülkede bütün olan bitenler sırasında Çinli danışmanlar vardı. Yönetimi Çin silahlarıyla desteklediler. Halkımızın maoculardan soracağı çok şey var ve mutlaka da soracağız.

İYG: Uluslararası gerici burjuva propagandasının tutumu hayli ilginç. İlk başta ülkenizdeki uygulamaları işte komünizm budur diye tekelci basında yaygara ettiler. Ne zaman ki gelişmeler halkın, ulusal güçlerin lehine döndü 180 derece çark ederek Kamboçya'da yabancı müdahaleden, ülkedeki dirlik ve düzenliğin dış güçlerce nasıl bozulduğundan dem vurmaya başladılar.

TRANG TRONG GIAP: Tam Pekin ağzıyla konuşuyorlar. Maocuların dedikleriyle, uluslararası gericiliğin dedikleri arasında zerrece farklılık yok. Gerçekleri, halka karşı girişilen kırımı dünya kamuoyunun gözünden saklamak için olanaklı tüm yolları beraberce kullanıyorlar.

İYG: Vietnam - Kamboçya ilişkileri konusunda neler söyleyeceksiniz. Ki bu sorun daha sonra Çin'in Vietnam'a saldırısı için bahane oluşturdu.

TRANG TRONG GIAP: Kırımcı yönetim içte halk düşmanı politikasını uygularken, dışta da özellikle Vietnam'a karşı düşmanca bir tutum içindeydi. Vietnam'ın toprak bütünlüğü defalarca ihlal edildi. Köylülerden oluşturdukları askeri güçlere sürekli bir anti-Vietnam propoganda yapılıyordu. Askerler tam bir koşullanma içine sürüldüler Vietnam tarafından arka arkaya önerilen sorunların barışçı çözümü için konuşma önerilerini maocu Çin yayılmacılarının da kışkırtmasıyla reddettiler. Sorun gittikçe büyük ve artık Vietnam'ın güvenliğini tehdit eder boyutlara vardı. Ayrıca Vietnamlı yoldaşlarımız ulusal kurtuluş güçlerine destek göstermeye devam ediyorlardı. Saldırıların arkasında yatan bir diğer neden de Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'nin Çin'in yayılmacı emellerinin önünde en büyük engeli oluşturmasıydı. Kurtuluştan sonra her iki ülke kararlı biçimde aradaki tüm sorunları ortadan kaldırdı. Zaten sorun diye bir şey ortada yoktu. Burada bir şeyi iyice vurgulamak gerekir. Sosyalist Vietnamın halkımıza uzattığı yardım elini yalnış yorumlayanlar var. Onlar kesinlikle bir değerlendirme hatası içindeler. Vietnam enternasyonalizmin gereğini yaptı. Onlara müteşekkiriz. Halk düşmanlarının yönetimini ortadan kaldırmadaki desteklerini hiç bir zaman unutmayacağız.

İYG: Gerek ulusal kurtuluş savaşımı sırasında, gerekse şu anda önümüzdeki sorunlar çözümünde aktif destek kimlerden görüyorsunuz.

KEONG NEM: Başta Sovyetler Birliği olmak üzere birçok sosyalist ülke kavgamızda yanımızda oldular. Özellikle komşumuz Vietnam en büyük yoldaşımız idi. Daha önce de sözünü ettik önümüzde yapacak çok iş var. Bir çok uluslararası ve ulusal örgüt kavgamızla dayanışmalarını belirtti. Bunların arasında sendikalar, gençlik ve öğrenci örgütleri var. Uluslararası Öğrenciler Birliği ve Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu halkımıza ve gençliğimize aktif desteğini iletti. Böylesine yığınsal bir destekle sorunlarımızın üstesinden kısa zamanda geleceğimize ve yaşanılır bir ülke kuracağımıza inanıyoruz.

VİETNAM DELEGASYONUNA İZİN VERİLMEMESİ

SAMİMİYETSİZLİĞİN BİR BELGESİDİR !

Saldırgan Pekin yönetiminin, ülkelerine karşı giriştiği saldırının sonuçları hakkında Türkiye kamuoyunu aydınlatmak için Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin programı çerçevesinde ülkemize gelmek iste yen 3 kişilik bir Vietnam gençlik örgütü delegasyonu, 8 Haziran tarihinde vize verilmeyerek Türkiye'ye sokulmamıştır. Bununla da kalınmayarak, Avrupa'ya transit geçiş izni verilmemiş, 8 saat Yeşilköy havalimanında bekletilmişlerdir. Bu anti-demokratik uygulama, doğrudan doğruya, CHP ağırlıklı hükümetin tutarsız, çelişkili dış politikasından kaynaklanıyor. Bir yandan NATO içinde kalmak, emperyalizme bağımlılığı pekiştirmek; öbür yandan bloksuz ülkelerle işbirliğini geliştirmek; olacak iş mi bu? Olmayacağı başından belli değil miydi? Son uygulama bunu kanıtlamıyor mu?

Daha birkaç gün önce Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti ile diplomatik ilişkilerin kurulacağını açıklayanlar, uluslararası diplomasinin açık bir kuralını diplomatik ilişkilerin kurulma aşamasında tarafların iyiniyet yolunda çaba göstermesi gerektiğini bile göremeyerek- çiğneyerek, Uluslararası Öğrenciler Birliği gibi, dünya çapında tanınmış ve saygınlık kazanmış bir örgütün programını hiçe sayarak, Vietnam delegasyonuna vize vermiyorlar. Bu olay, hükümetin bu yöndeki girişimlerinin samimiyetten uzak olduğunun açık bir belgesidir.

Bu anti-demokratik uygulama, altına Türkiye'nin de imza koyduğu Helsinki Nihai Senedi'ne ve İnsan Hakları Evrensel Beyannamesine taban tabana terstir.

İlerici Gençler Derneği Genel Başkanı A. Muhtar Sökücü, Başbakan, Dışilişkiler Bakanı ve CHP Millet Meclisi Grup Başkanvekillerine gönderdiği birer mektupla, Vietnam delegasyonu'nun vize verilmeyip Türkiye'ye girişlerinin engellenmesini protesto etmiştir. Mektubun tam metnini aşağıda sunuyoruz:

«Örgütümüz İlerici Gençler Derneği'nin üyesi olduğu Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin programı çerçevesinde, Çin'in Vietnam saldırısı ile ilgili sonuçları Türkiye kamuoyuna açıklamak isteyen Vietnam Ho Şi Min Gençlik Örgütü'nün 3 kişilik bir delegasyonu 8 Haziran tarihinde vize verilmeyerek Türkiye'ye girişleri engellenmiştir. Bunun yanısıra, Türkiye'ye girmeleri engellendiği gibi, Avrupa'ya transit geçişleri de önlenmiştir. Bu tutum ve davranışlar detant sürecine, Helsinki Nihai Senedi ve İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'ndeki ilgili maddelere açıkça ters düşmektedir. Ayrıca Türkiye Cumhuriyeti ile Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti arasında diplomatik ilişkilerin kurulmakta olduğu şu dönemde, bu uygulama ikili ilişkileri de zedeleyecek niteliktedir.

Bu anti-demokratik uygulamayı şiddetle protesto ediyor, Birleşmiş Milletler, Avrupa Konseyi, Vietnam Dışişleri Bakanlığı ve üyesi olduğumuz Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu ve Uluslararası Öğrenciler Birliği düzeyinde gerekli girişimlerde bulunmayı demokratik bir görev olarak kabul ediyoruz.»

BARIŞ SAVAŞIMINDA ÖNEMLİ BİR KİLOMETRE TAŞI : SALT - 2

Tüm dünyanın gözü, silahsızlanma yolunda önemli bir kilomet re taşına çevrili: SALT-II. Anlaşma, Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelerin ardıcıl barış savaşımlarının somut bir ürünü olarak, tüm ilerici insanlığın sevincini üzerinde topluyor. Anlaşmanın da ortaya koyduğu gibi, bugün, dünya barışının kalıcılaştırılması yolunda ana sorun, yumuşamanın derinleştirilmesi ve askersel alana geçirilmesidir.

Fakat Batı'dan daha şimdiden çatlak sesler geliyor. Ocak başında ABD Savunma Bakanı Harold Brown, SALT-II'nin ABD'nin silahlanma programını etkilemeyeceğini söylüyordu. Bugün durum farklı mı? Anlaşmanın özüne aykırı olarak, ABD yönetimi MX roketlerini üretme kararını onaylıyor, hem de, daha çok silahlanma değil, silahsızlanma gerektiği bir zamanda.

ABD'nin silah tüccarları, NATO'nun silahlanma şampiyonları, SALT-II'nin gerçekten uygulanmasının önüne dikilen başlıca engeldir. Amaçlarında başarılı olacaklar mı? Olmaları olanaksız, çünkü dünya barıştan yana dönüyor, halklar barış istiyor. İşte, SALT-II, halkların bu soylu isteminin gerçekleşmesinde bir halkadır. Başarısı ise, gittikçe daha çok insanı içine çeken barış savaşımının daha çok yükseltilmesiyle güvence altına alınacaktır.

HALKIMIZ U-2'LERİ İSTEMİYOR

ABD emperyalizminin U-2 dayatması güncelliğini koruyor. Ulusal bağımsızlığımızı ayaklar altına alacak böyle bir dayatmaya halkımız sessiz kalamazdı, kalmadı. Bu dayatma ülke çapında geniş tepkilere yolaçtı. Bugün, faşistinden, maocusuna değin tüm gerici, karşı devrimci güçler demagojileriyle bu geniş tepkiyi sömürmeye yelteniyor. Bir efendilere, bir de uşaklarına bakın! Karşı-Devrimci Pekin yönetimi U-2'lerin Çin havalarında uçabileceği yolunda ABD'ye güvence verirken; uşakları U-2'ye karşı «kampanya» açıyorlar.

Ama uşaklara da haksızlık etmiyelim, sömürebilecekleri, anti-komünizm ve anti-Sovyetizm yolunda kullanabilecekleri böyle bir olanak zor geçerdi ellerine.

MJCF Genel Sekreteri J. Michel CATALA Türkiye Sergisi Önünde

FRANSA KOMÜNİST GENÇLİK HAREKETİ'NİN «AVANT-GARDE» ŞENLİĞİ YAPILDI

Fransa Komünist Gençlik Hareketi (MJCF)nin geleneksel «Avant-Garde» şenliği 2-3-4 Haziran günlerinde, Paris'in işçi yataklarından Argenteuil'de yapıldı.

Fransa'nın dört bir yanından gelen 150 bini aşkın genç işçi ve öğrencinin katıldığı şenlik, aynı zamanda, «Giscard-Barre» hükümetinin kemerleri sıkma, fabrika kapatma, özgürlükleri kısıtlama politikasına ve emperyalistlerin dayattığı tekellerin Avrupasına karşı yığınsal bir protesto biçiminde geçti.

Şenliğe çeşitli ülkelerden 43 ilerici gençlik örgütünün temsilcileri de katıldılar. Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıslı ilerici gençlerin yan-yana açtıkları sergiler, şenliğin en ilgi toplayan köşesini oluşturdu. Pariste bulunan Türkiye'li işçi ve öğrenciler, Türkiyeli ilericilerin sergisini bir an bile boş bırakmadılar. Türkiye Sergisinin önünde sık sık ve bir çok dilde, «TÜRKİYE'DE SIKIYÖNETİME SON!» «NATO YA HAYIR», «141-142 KALDIRILSIN - TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ'NE ÖZGÜRLÜK!» «YAŞASIN PROLETARYA ENTERNASYONALİZMİ!», belgileri atıldı, Nazım Hikmet'in şiirleri okundu, marşlar söylendi.

I. Ulusal Çocuk Koşusu Yapıldı

Çocuklar, özgür geleceğiniz için koşun!

Amatör Sporcular Derneği ve Tüm Çıraklarla Birleşme ve Dayanışma Derneği'nin ortaklaşa düzenledikleri «Sağlıklı ve Gürbüz Çocukların yetişmesinde I. Ulusal Çocuk Koşusu» 2 Haziran 1979 günü Dolmabahçe stadı ile Beşiktaş arasında yapıldı.

Çocuklara kendi güçlerine göre spor yapabilme olanaklarının sağlanması; oyun alanlarının ve yeşil sahaların çoğaltılıp çocuklara verilmesi; sportif çalışmalardan hemen tümüyle yoksun kalan çırakların spor etkinlikleri kazanmaları; ve organize sanayi bölgelerinde spor salonları ve yeşil alanlar açılması gibi çok somut ve canlı istemleri simgeleyen I. Ulusal Çocuk Koşusu ilk kez düzenlenmesine karşın çocuklar ve aileleri tarafından büyük ilgiyle karşılanmıştır.

Sağlık kontrolünden sonra Dolmabahçe stadı önünde yapılan toplantının açış konuşmasını Amatör Sporcular Derneği Başkanı Ufuk Saka yapmış, ardından Tüm Çıraklarla Birleşme ve Dayanışma Derneği Başkanı Adnan Özer ve son olarak Beden Terbiyesi İstanbul Bölge Müdürü Metin Akkuş çocuk koşularıyla ilgili görüşlerini belirtmişlerdir.

Saat 3'ü geçerek, Beşiktaş'a giden asfalta inen çocuklar en önce ağabey ve ablalarının denetiminde kültür-fizik çalışmaları yapmışlar ve çocuklar iyice ısındıktan sonra start verilmiştir.

Trafiğe kapatılan yolda son derece hızlı geçen koşu süresince büyükler küçüklerin coşkularını ve hatta hızlarını zor bastırabilmişlerdir. Böylesi güzel ve kollektif bir spor olayına hasret olan çocuklar ancak koşunun sonuna doğru hızlarını kontrol edebilmişler ve 400'ü aşkın çocuk hemen hemen aynı zamanda Beşiktaş'a varmış ve birinci ikinci, onuncu, sonuncu demeden hepsi de Amatör Sporcular Derneği Başkanı Ufuk Saka tarafından tebrik edilmiş ve tümüne I. Ulusal Çocuk Koşusu'na katıldıklarına ilişkin birer sertifika verilmiştir.

«DÜNYAYI ÇOCUKLARA VERELİM!»

İlerici Gençler Derneği Fotoğrafçılık Kolu Bakırköy Halkevi'nde 60 siyah-beyaz fotoğraftan oluşan bir sergi açtı. Uluslararası Çocuk Yılı (UÇY) dolayısı ile açılan «DÜNYAYI ÇOCUKLARA VERELİM» adlı sergi ülkemizin çeşitli sınıf ve tabakalarından çocukları görüntülemektedir. Sergide yer alan fotoğraflar ulusal ve uluslararası birçok yarışmalarda derece alan İGD fotoğrafçılık kolu üyelerinin yapıtlarından oluşmaktadır. Bu yapıtlar, kolun daha önceki birçok çalışması gibi, kollektif bir çalışmanın ürünleridir. Bu sergi 21 Nisan 1979 tarihinde de Türkiye Maden-İş Sendikası'nın İstanbul Spor ve Sergi Sarayında düzenlenen MAÇOYA adlı çocuk şenliğinde sergilenmişti. Büyük bir ilgi gören sergi önümüzdeki günlerde Beykoz Halkevi'nde ve çeşitli demokratik kuruluşların salonlarında sergilenecektir.

«Dünyayı Çocuklara verelim» sergisi İGD Fotoğrafçılık Kolu'nun ilk sergisi değildir. «Çıraklar», «Gençlik savaşıyor», «1 Mayıslar», «23 Nisan ve Çocuklarımız» adlı sergiler kolun başarılı çalışmaları arasındadır.

I. Ulusal Gençlik Sorunları Sempozyumu :

«Babalar konuşsun, Çocuklar sussun!»

Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından 14-17 Mayıs günlerinde, Ankara'da yapılan, «I. Ulusal Gençlik Sorunları Sempozyumu»nda gençliğin çeşitli sorunları tartışıldı. Bakanlığın açıklamasına göre, sempozyumun amacı; **Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın gençlik politikaları ve uygulamalarına ilişkin kamuoyunda yapılan tartışmaları, bilimsel ölçüler içine aktarmak, değerlendirmek, sorunlara somut çözüm yolları ve önerileri geliştirmek»** idi. Fakat sempozyuma çağrının sınırlı tutulması ve izlenen olumsuz politika açısından sempozyum amacına ulaşamamıştır.

Öğrenebildiğimiz kadarıyla sempozyuma, 22 öğretim üyesi ve gazeteci-yazar katılmış, değişik konularda 16 bildiri sunulmuş ve bir çok tartışmacı bildiriler üzerine görüşlerini açıklamışlardır. Kuşkusuz, gençlik sorunlarının tartışıldığı bir sempozyuma bilim adamları ve öğretim üyelerinin katılması, olumlu bir gelişmedir. Ancak bu konuda görüşlerini ileten ve tartışan «büyüklerin» yanısıra gençliğe de söz hakkı verilmeliydi. Nitekim verilmiş, fakat garip ve gayri ciddi bir anlayışla..! Kim ve ne adına katıldıklarını kestiremediğimiz iki gençlik «temsilcisi», gençliğin sorunlarını sempozyuma katılanlara «iletmişler».

FEODAL VE ATAERKİL KAFALILAR... NELER YAPILMALIYDI.

Böyle bir sempozyumun platformu, geniş tutulmalı ve gençliğin gerçek temsilcileri çağrılmalıydı. Çünkü ülkemizde demokrat, ilerici gençliğin temsilcisi örgütler vardır ve yasaldırlar. Bu gençlik örgütlerinden, Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın «haberdar olmaması» olanaksızdır. Sorunları tartışılan gençlik hakkında, «büyüklerimiz» bir çok laf ediyorlar, doğru-yanlış çözümlemeler yapıyorlar, fakat gençlik bunlara yanıt veremiyor, görüşlerini açıklayamıyor. Bu büyük bir eksiklikten öte, bilinçli, bir anti-gençlik politikanın göstergesidir. Kendilerinin «demokratik», «özgürlükçü» ve «düşünce özgürlüğüne saygılı» olduklarını sürekli yineleseler de, bu durum CHP yöneticilerinin hâlâ feodal, ataerkil kafalılıktan kurtulamadıklarını göstermektedir. Yıllardan beri uygulanan ve egemen olan, «Gençlik sussun ve otursun, biz büyükler onların sorunlarını çözeriz. Herşeyi büyükler yapar» anlayışının sürdürülmesi, CHP'nin gençliğe karşı yanlış politikasını sergilemektedir.

Biz, oturumlarda sunulan ve sınırlı olarak edinebildiğimiz bildirilerin içeriğine girmeyeceğiz. Ancak sunulan bildirilerdeki, yanlış, tutarsız ve hatalı görüşleri ve çözümlemeleri, yer yer kamuoyunda tartışmaya açacağız. Bu yazımızda, asıl üzerinde durmak istediğimiz bir diğer konu da, Bakan Sayın Yüksel Çakmur'un sempozyumu açarken yaptığı konuşmasında, geliştirmek istediği anti-komünist temeldeki anti-gençlik tavırdır.

Bakan konuşmasında, faşist teröre karşı, bazı küçük burjuva devrimci grupların bireysel terörist eylemlerini örnek göstererek, gençlik hareketinin «anarşizm»den kaynaklandığını söylüyor. Bakan, bu tavrı ile gençlik hareketini «anarşi ve terör çemberi» içinde göstermeye çalışarak anti-komünizmi geliştirmeye çalışıyor. Gençlik hareketini anarşi ve terör çemberi içerisinde değerlendirmek, komünist, sosyalist, ilerici gençlik akımlarını dıştalamak demektir. Fakat bu hayatın akışına aykırıdır. Şurası bilinen bir gerçektir ki; gençlik saflarında bir çok ilerici, sosyalist, komünist genç bulunmaktadır. Kendisine «demokratım» diyen bir kişi, en azından ilerici, sosyalist, komünist düşüncelere saygılı olmalıdır. Anti-komünizme hız verilerek demokrat olunamaz. Bakan Çakmur, anti-komünizm silahına sarılarak, gençliği suçlayıcı; sempozyuma sunulan bildirilerde de görülen; gençliği toplumsal yaşamın ve değerlerin dışında ele almış ve gençliğin sorunlarını çarpıtmaya kalkışmıştır. Gençliğin sorunları, toplumsal yapının, sosyal, ekonomik ve politik sorunlarından ayrı ele alınamaz.

GENÇLİK VE SPOR BAKANI'NI TARTIŞMAYA ÇAĞIRIYORUZ.!

Evet, sempozyumda, gençlik dışında herkes, bilim adamları, yazarlar, öğretim üyeleri, bakanlık yetkilileri görüşlerini açıkladılar, o kadar laf edildi ve Bakan Çakmur da önemli bir konuşma yaparak, gençlik konusunda bazı «çözümlemeler» yaptı.

İleri sürdüğü savları kanıtlamak için, ilerici bir gençlik yayın organı olarak, Gençlik ve Spor Bakanı Yüksel Çakmur'u kamuoyu önünde tartışmaya çağırıyoruz. Gençlik hareketinin «anarşizmden kaynaklandığını» söyleyen Bakan, gençliğin çeşitli sorunları üzerine, ilerici demokratik gençlik örgütlerinin de katılacağı ve kamuoyunda tartışmaya açık bir platformda, görüşlerini yinelemelidir. Biz böylesi bir platformda gençlik üzerine görüşlerimizi ve çözümlemelerimizi sunmaya ve tüm soruları yanıtlamaya hazırız. CHP'li Bakan'da bu konudaki savlarını kanıtlamaya hazır olmalıdır.

GENÇLİK SORUNLARINI GERÇEK TARTIŞMA PLATFORMU NE OLMALIDIR?

Adından çıkardığımız kadarıyla, bu tür toplantıların, her yıl yapılacağını sanıyoruz. Böylesi bir konuyu içeren sempozyumların, gerçekten «ulusal» düzeyde ve değerde olması için, gençliğin gerçek temsilcisi ilerici, demokratik gençlik örgütlerine söz hakkı verilmeli ve sempozyum öncesinden; belge ve bildiriler, gençlik örgütleri ve yayın organlarına gönderilerek kamuoyunda geniş bir tartışma platformu yaratılmalıdır. Ancak, tüm bu öneriler çerçevesinde toplanmayan sempozyum, gençliğin sorunlarını çözmekten uzak olacak ve «ulusal» değer taşımayacaktır. Gençliğin sorunlarının tartışıldığı bir toplantıda gençliğin de söyleceği çok şey vardır. Aksi taktirde, gençliği dışlayıcı toplumdan koparıcı politikalar, dar sınırlar içinde kalmaya ve iflasa mahkumdur.

İGD'nin CIMEA'ya mesajı

«CIMEA
Budapeşte Macaristan

Sevgili Dostlar,

Uluslararası Çocuk Günü nedeniyle çocuk hakları için savaşıma etkin biçimde katılan Türkiye ilerici gençliğinin sıcak selamlarını iletiriz.

Çok zor koşullara ve yoğun biçimde artan anti-demokratik uygulamalara rağmen çocukların hakları için savaşım, örgütümüzün eylem programında ilk sırayı almaktadır. İGD, özel olarak Uluslararası Çocuk Yılı için demokratik örgütlerin kurduğu «Çalışma Grubunda» etkin yer aldı. Çocuk emeğini yasaklamak, her türlü ayrımın tasfiye edilmesi, sağlık ve

Dayanışma selamlarımızla. 30.5.1979»

eğitim yardımı gibi isteklerin kamuoyuna duyurulması için Çalışma Grubu tarafından bir çok eylem ve girişimler örgütlendi. Şu sırada Vietnam'da kurulan Pioner evi için gerekli araçların karşılanması amacıyla örgütümüzce büyük bir kampanya başlatılmıştır.

Bu kampanyanın geniş gençlik kitlelerince benimsendiğini gururla söyleyebiliriz.

Sevgili Dostlar,

CIMEA'nın uluslararası düzeydeki rolü, ilerici Türkiye gençliği tarafından da bilinmekte ve övgüyle karşılanmaktadır. Çocuklara daha iyi yaşam koşulları sağlanması için çalışmalarınızda dayanışmamızı ve tam desteğimizi belirtiriz.

Demokratik örgütler üzerindeki baskıya son!

İKD, DEV-GENÇ, GENÇ ÖNCÜ VE İGD ŞUBELERİ AÇILMALIDIR !

Sıkıyönetim ilanı ile birlikte demokratik basın ve demokratik örgütler üzerinde yoğunlaşan baskı ve terör, anti-demokratik uygulamalar sürüyor. . Bugün demokratik basının, demokratik örgütlerin çalışmaları fiilen yasaklanmıştır. 1 Mayıs öncesi yoğunlaşan anti-komünist kampanya, kabından boşanan terör gerici-faşist-maocu basının hedef göstermesi sonucu demokratik örgütlerin kapatılması birbirini izliyor. Ülkemiz kadınlarının tek demokratik yığın örgütü İKD'nin kapatılmasını izleyen günlerde DEV-GENÇ Genel Merkezi ve GENÇ ÖNCÜ'nün bazı şubelerinin kapılarına da kilit vuruldu. Ayrıca, Genç Öncü'nün iki merkez yöneticisi göz altına alındı.

Sıkıyönetim komutanlıklarının, sıkıyönetim ilan edilmemiş illerde de sıkıyönetim komutanı görevini üstlenen valilerin demokratik örgütlere, basına yasak koyma çabaları en başta demokrasi güçlerinin sesini kısmayı amaçlıyor. Kuşkusuz onlar bu örgütleri kapatarak amaçlarının bir kısmını gerçekleştirdiklerini sanıyorlar. Ancak demokrasi güçlerinin daha bir kararlılıkla, dirençle savaşıma katılması karşısında telaşa kapılıyorlar. Tüm ulusal demokratik güçler, demokratik basın üzerindeki yasağın kaldırılması, demokratik örgütlerfni kapatılmaması, kapatılanların derhal açılması için eylem birliğini yükseltmenin gerekliliğini kavrıyor.

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK

■ Onbeşgünlük Siyasi Gençlik Gazetesi ■ Sahibi: Rıfat GÜLER ■ Sorumlu Yönetmen: Erhan TUSKAN ■ Yönetim Yeri: 899 Sokak No: 608-Hisar İşhanı - İZMİR ■ Posta eÇki No: Rıfat Güler 107301 - Baskı Doğruluk Mat. Son Baskı Tarih[redacted] 29.6.1979

LENİN'İN YAPITLARI NASIL OKUNMALIDIR ?

(Baştarafı Sayfa 18.'de)

de gerekli gördüğümüz yerlerin altını çizebilir ve kendimize göre işaretleyebiliriz. Ama çizdiğimiz kalem mutlaka kurşun kalem olmalıdır. Çünkü, yapıtın başka arkadaşlar tarafından da okunabileceğini, okumayı zorlaştıracak biçimde görünümünü bozmamak gerektiğini düşünmeliyiz.

Önem açısından değil, sıra açısından **beşincisi**: Yapıtı okurken, Türkiye işçi sınıfının Leninci partisinin, Marksçı-Leninci ilkeleri ülkemiz koşullarına yaratıcı bir biçimde uygulayarak ileri sürdüğü tezleri sürekli düşünmeli ve göz önünde tutmalıyız. Çünkü biz, Lenin'in yapıtlarını «bilgi küpü» olmak için değil, daha iyi savaşabilmek için «yorumlamak» için değil, «değiştirmek» için okuyoruz. Bunun için, Türkiye işçi sınıfının Leninci partisinin programını sürekli elaltında bulundurmalı ve merkez yayınlarını dikkatli bir biçimde izlemeliyiz. Ancak böylelikle, Lenin'in yapıtlarını okumanın somut, elle tutulur, gerçek ve kalıcı bir anlamı olabilir.

Altıncısı: Lenin'in yapıtları düzenli bir biçimde okunmalıdır. Bunun için, günlük yaşam programımız içinde ideolojik eğitime ayırdığımız zamanın belirli bir parçasını düzenli bir biçimde Lenin'i okumaya ayırmalıyız. Düzensiz okuma, sonuç olarak fazla bir şey getirmeyecektir. «Çok işleri olduğundan okumaya zamanları olmadığını» ileri sürenlere ise ancak acımak gerekir. Çünkü bunlar, ideolojik-politik olarak ciddi adımlar atamayacaklar, geride kalacaklar ve «kör paratiğin» içerisinde boğulup gideceklerdir.

En son olarak şunları belirtmek istiyoruz: Herşeyi söylediğimizi veya yeni baştan söylediğimizi ileri sürmüyoruz. Konumuzla ilgili deneyleri ve bilebildiğimiz bazı sonuçları iletmeye çalıştık, pratik öneriler sunduk. İlettiklerimiz, eğer gençliğin leninist eğitimi doğrultusunda bir yarar getiriyorsa, görevimizi yerine getiriyoruz demektir.

UÖB ve İGD DELEGASYONLARININ ORTAK AÇIKLAMASI

«UÖB, Türkiye halkı ve öğrencilerinin demokratik istemlerini destekliyor»

Uluslararası Öğrenciler Birliği temsilcisi, Sekreterlik üyesi ve Avrupa Komisyonu Başkanı Johnny Curran ve İGD delegasyonu 9-11 Haziran tarihleri arasında, İzmir'de biraraya geldiler.

Uluslararası Öğrenciler Birliği'nin üyesi evsahibi İGD tarafından yaratılan sıcak atmosfer içinde Vietnam'la dayanışma yığın toplantısına katılındı, değişik İGD Şubeleri ziyaret edildi, Ege Üniversitesi rektörü ile görüşmelerde bulunuldu ve İGD üyesi tutuklu öğrencilerle maocu çetelerin yaraladığı hastanede yatan bir öğrenci ziyaret edildi.

Taraflar, demokratik öğrenci hareketini ilgilendiren uluslararası durum üzerinde görüş değiş-tokuşunda bulundular, UÖB'nin önemli ve öncü rolünün altını bir kez daha çizdiler ve uluslararası demokratik ve ilerici öğrenci hareketinin birliğini koruma ve sağlamlaştırmanın önemini yeniden doğruladılar. UÖB temsilcisi, geçen Yürütme Kurulu toplantısında alınan kararların uygulanmasındaki etkinlikler, dayanışma kampanyaları ve özellikle demokratik bir eğitim sistemi için kampanya hakkında bilgi verdi.

Her iki taraf, emperyalizme, sömürgeciliğe, yeni-sömürgeciliğe, faşizme ve gericiliğe karşı, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve öğrenci hakları için savaşım veren halklar ve öğrencilerle tam dayanışma ve desteklerini dile getirdiler. Afrika, Asya, Ortadoğu ve Latin Amerika halklarının emperyalizme karşı elde ettikleri utkuları ve kazanımları selamladılar ve emperyalizmin yolgöstericiliği ve desteği ile halkları ezmeye devam eden faşist ve anti-demokratik rejimleri lanetlediler. Pekin yayılmacılarının Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ne saldırısını kınadılar ve yiğit Vietnam halkı, gençliği ve öğrencileriyle dayanışmalarını dile getirdiler. Temsilciler, aynı zamanda Kıbrıs'daki duruma dikkat çektiler tüm yabancı birliklerin çekilmesini, askersel üslerin sökülmesini ve toprağı bütün, bağlantısız ve egemen bir Kıbrıs için BM kararlarının uygulanmasını istediler. Her iki örgüt, Kıbrıs halkı, gençliği ve öğrencilerinin haklı savaşımına desteği sürdürme üzerinde anlaştı.

İGD Öğrenci Bürosu temsilcisi Türkiye'deki durum ve demokratik, ilerici öğrencilerin zorlu savaşımları hakkında bilgi verdi.

Türkiye'deki öğrenci yığınları sayısız sorunlarla yüzyüze bulunmaktadır; ki, bunların arasında birinci yeri, faşist ve maocu terör ve eğitim kurumlarındaki jandarma ve polis karakolları ile birliklerinin baskısı alıyor. Bu yaşamsal sorun karşısında yetkililer hiçbir somut önlem almamışlardır. Öğrenciler ayrıca; eğitimde fırsat eşitliği diye birşey bırakmayan ve birçok öğrencinin öğrenimini sürdürmede zor sorunlarla yüzyüze geldiği, tamamen elverişsiz bir öğrenim sistemi; düşük ve çoğunlukla hiç olmayan barınma olanakları; zayıf eğitim ve dinlenme olanakları; yetersiz dersaneler ve kitaplıklar; mezuniyet sonrası iş bulabilmekte karşılaşılan güçlükler ve üniversitelerin yönetici organlarında öğrencilerin temsil edilmesinin sağlanması gibi sorunlarla uğraşmak durumunda bulunuyorlar. Tüm bu sorunlar, hakları uğrunda öğrenci yığınlarına militanca önderlik eden İGD tarafından etkin olarak ele alınmaktadır ve onlar, demokratik yığın örgütleriyle yakın işbirliği içinde, Türkiye'de mevcut bulunan keskin sorunların çözümü için tek temel olan politik ve ekonomik yaşamda köklü, demokratik bir değişim için savaşıyorlar.

UÖB temsilcisi, Türkiye halkı ve öğrencilerinin; emperyalist bağımlılıktan kurtulma, NATO'dan çıkma; askersel üslerin sökülüp atılması; sıkıyönetime, faşist teröre ve baskıya son verilmesi; neo-faşist örgütlerin yasaklanması ve sorumlularının cezalandırılması; tüm politik tutukluların serbest bırakılması ve Türk Ceza Yasası'ndaki Anayasa-dışı 141 ve 142. maddelerin kaldırılması için demokratik istemlerine tam desteğini kaydetmiştir. Ayrıca, öğrencilere elverişli mali olanaklarla eğitimde fırsat eşitliği, yeterli eğitsel ve toplumsal olanakların sağlanması ve öğrencilerin üniversitelerin karar organlarında gerçek bir katılım hakları da desteklenmiştir.

UÖB'nin, Türkiye halkı, gençliği ve öğrencilerinin zorlu savaşımına destek için kesin kararı yeniden doğrulanmış ve bu haklı savaşımda İGD'nin oynadığı role yüksek değer biçilmiştir.

Her iki taraf, işbirliğinin geliştirilmesi doğrultusunda somut planlar üzerinde durmuş ve karşılıklı işbirliği ve dayanışmanın daha da yükseltilmesinde anlaşmışlardır.

UÖB temsilcisi, evsahibi İGD tarafından hazırlanan program ve koşullardan, Türkiye ilerici gençliği ve öğrencilerinin sıcak konukseverliğinden dolayı hoşnutluklarını ve teşekkürlerini dile getirmiştir.

9 - 11 Haziran 1979,
İzmir-Türkiye

